

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang

14. september 2015

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2015/C 302/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2015/C 302/02 Sag C-170/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. juli 2015 — Huawei Technologies Co. Ltd mod ZTE Corp. og ZTE Deutschland GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Düsseldorf — Tyskland) (Konkurrence — artikel 102 TEUF — virksomhed, der er indehaver af et standard-essentielt patent, og som over for standardiseringsorganet har påtaget sig at indrømme tredjeparter licens på dette patent på retfærdige, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår, normalt kaldet »FRAND« (»fair, reasonable and non-discriminatory«) — misbrug af dominerende stilling — patentkrænkelssøgsmål — søgsmål med påstand om undladelse — søgsmål med påstand om tilbagekaldelse af produkter — søgsmål med påstand om fremlæggelse af regnskabsoplysninger — erstatningssøgsmål — forpligtelser, der påhviler indehaveren af et standard-essentielt patent) 2

2015/C 302/03	Forenede sager C-544/13 og C-545/13: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juli 2015 — Abcur AB mod Apoteket Farmaci AB (sag C-544/13), Apoteket AB og Apoteket Farmaci AB (sag C-545/13) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Stockholms tingsrätt — Sverige) (Præjudiciel forelæggelse — humanmedicinske lægemidler — direktiv 2001/83/EF — anvendelsesområde — artikel 2, stk. 1, og artikel 3, nr. 1) og 2) — lægemidler, som er fremstillet industrielt eller under anvendelse af en industriel proces — undtagelser — lægemidler, der tilberedes på et apotek efter lægerecept til en bestemt patient — lægemidler, der tilberedes på et apotek ifølge forskrifterne i en farmakopé og er bestemt til direkte udlevering til det pågældende apoteks kunder — direktiv 2005/29/EF)	3
2015/C 302/04	Sag C-580/13: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. juli 2015 — Coty Germany GmbH mod Stadtsparkasse Magdeburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — intellektuel og industriel ejendomsret — direktiv 2004/48/EF — artikel 8, stk. 3, litra e) — salg af varemærkeforfalskede varer — ret til oplysning i forbindelse med en sag om en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed — ordning i en medlemsstat, der tillader pengeinstitutter at nægte at imødekomme en anmodning om oplysning vedrørende en bankkonto (bankhemmelighed)	4
2015/C 302/05	Sag C-39/14: Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. juli 2015 — i sagen anlagt af Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — artikel 107, stk. 1, TEUF — offentlige myndigheders afhændelse af landbrugsgrunde — national bestemmelse, der tillader de kompetente myndigheder at modsætte sig afhændelse af en landbrugsgrund, når den tilbudte pris står i »åbenbart misforhold« til markedsværdien — fordel, som indrømmes visse virksomheder eller produktioner — kriteriet om den private investor — fastsættelse af »markedsværdien«)	5
2015/C 302/06	Sag C-88/14: Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. juli 2015 — Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (Annulationssøgsmål — forordning (EU) nr. 1289/2013 — artikel 1, nr. 1) og 4) — forordning (EF) nr. 539/2001— artikel 1, stk. 4, litra f) — artikel 290 TEUF — suspension af visumfritagelsen — indsættelsen af en fodnote — ændring af en retsakt)	5
2015/C 302/07	Sag C-95/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juli 2015 — Unione nazionale industria conciaria (UNIC), Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti og Accessori e Componenti (Unicopel) mod FS Retail, Luna srl og Gatsby srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Milano — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — frie varebevægelser — artikel 34 TEUF til 36 TEUF — foranstaltninger med tilsvarende virkning — direktiv 94/11/EF — artikel 3 og 5 — udtømmende harmonisering — forbud mod at hindre markedsføring af fodtøj, som opfylder mærkningskravene i direktiv 94/11 — national lovgivning, der kræver, at oprindelseslandet angives på etiketten vedrørende produkter fremstillet i udlandet med den italienske betegnelse »pelle« — varer, der er overgået til fri omsætning)	6
2015/C 302/08	Forenede sager C-108/14 og C-109/14: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2015 — Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG (sag C-108/14) og Finanzamt Hamburg-Mitte (sag C-109/14) mod Finanzamt Nordenham (sag C-108/14) og Marenave Schifffahrts AG (sag C-109/14) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — moms — sjette direktiv 77/388/EØF — artikel 17 — ret til fradrag — delvist fradrag — moms erlagt af holdingselskaber ved erhvervelse af kapital, der er investeret i deres datterselskaber — tjenesteydelser leveret til datterselskaberne — datterselskaber, der er oprettet som personselskaber — artikel 4 — dannelse af en gruppe af personer kan betragtes som én enkelt afgiftspligtig person — betingelser — krav om over-undersørelsesforhold — direkte virkning)	7

2015/C 302/09	Sag C-172/14: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2015 — ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA mod Consiliul Concurenței (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Înalta Curte de Casație și Justiție — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — karteller — fremgangsmåde med henblik på fordeling af kunder på et marked for private pensionsfonde — eksistensen af en konkurrencebegrænsning som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF — påvirkning af samhandelen mellem medlemsstater)	8
2015/C 302/10	Sag C-184/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juli 2015 — A mod B (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde på det civil- og handelsretlige område — kompetence vedrørende underholdspligt — forordning (EF) nr. 4/2009 — artikel 3, litra c) og d) — anmodning om underhold til mindreårige børn, der fremsættes samtidig med en sag om separation mellem forældrene, og som er indgivet i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor børnene har deres sædvanlige bopæl)	8
2015/C 302/11	Sag C-218/14: Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. juli 2015 — Kuldip Singh, Denzel Njume og Khaled Aly mod Minister for Justice and Equality (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland — Irland) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2004/38/EF — artikel 13, stk. 2, første afsnit, litra a) — ret til ophold for familiemedlemmer til en unionsborger — ægteskab mellem en unionsborger og en tredjelandstatsborger — bevarelse af tredjelandstatsborgerens ret til ophold efter unionsborgerens udrejse fra værtsmedlemsstaten efterfulgt af skilsmisse — artikel 7, stk. 1, litra b) — tilstrækkelige midler — hensyntagen til midlerne hos den ægtefælle, der er tredjelandstatsborger — tredjelandstatsborgeres ret til at arbejde i værtsmedlemsstaten med henblik på at bidrage til opnåelse af tilstrækkelige midler)	9
2015/C 302/12	Sag C-222/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. juli 2015 — Konstantinos Maïstrellis mod Ypourgos Dikaiosynis, Diafaneias kai Anthropinon Dikaiomaton (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulio tis Epikrateias — Grækenland) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 96/34/EF — rammeaftalen vedrørende forældreorlov — § 2, stk. 1 — individuel ret til forældreorlov i forbindelse med et barns fødsel — national lovgivning, som fratager en tjenestemand, hvis hustru ikke arbejder, retten til en sådan orlov — direktiv 2006/54/EF — ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv — artikel 2, stk. 1, litra a), og artikel 14, stk. 1, litra c) — arbejdsvilkår — direkte forskelsbehandling)	10
2015/C 302/13	Sag C-255/14: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2015 — Robert Michal Chmielewski mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kecske-méti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 1889/2005 — kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Den Europæiske Union — artikel 3 og 9 — angivelsespligt — tilsidesættelse — sanktioner — proportionalitet)	10
2015/C 302/14	Sag C-379/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juli 2015 — TOP Logistics BV og Van Caem International BV mod Bacardi Co. Ltd og Bacardi International Ltd, samt Bacardi Co. Ltd og Bacardi International Ltd mod TOP Logistics BV og Van Caem International BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof Den Haag — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 5 — varer, der er forsynet med et varemærke, og som er overgået til fri omsætning og henført under punktavgiftssuspensionsordningen uden varemærkeindehaverens samtykke — indehaverens ret til at modsætte sig denne henførelse — begrebet »erhvervsmæssig brug«)	11

2015/C 302/15	Sag C-237/15 PPU: Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. juli 2015 — Minister for Justice and Equality mod Francis Lanigan (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland — Irland) (Præjudiciel forelæggelse — den præjudicielle hasteprocedure — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 6 — ret til frihed og sikkerhed — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — rammeafgørelse 2002/584/RIA — den europæiske arrestordre — pligt til at fuldbyrde den europæiske arrestordre — artikel 12 — fortsat varetægtsfængsling af den eftersøgte person — artikel 15 — afgørelse om overgivelse — artikel 17 — frister og procedurer i forbindelse med afgørelsen om fuldbyrdelse — konsekvenser af en overskridelse af fristerne)	12
2015/C 302/16	Sag C-103/15 P: Appel iværksat den 3. marts 2015 af Internationaler Hilfsfonds e.V. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 9. januar 2015 i sag T-482/12, Internationaler Hilfsfonds e.V. mod Kommissionen	12
2015/C 302/17	Sag C-240/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 22. maj 2015 — Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni mod Istituto Nazionale di Statistica — ISTAT m. fl.	13
2015/C 302/18	Sag C-256/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 1. juni 2015 — Drago Nemec mod Republikken Slovenien	14
2015/C 302/19	Sag C-285/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 11. juni 2015 — Beca Engineering Srl mod Ministero dell'Interno	15
2015/C 302/20	Sag C-287/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 12. juni 2015 — Società LIS Srl og Società Cerutti Lorenzo Srl mod Abbanoa SpA	15
2015/C 302/21	Sag C-293/15 P: Appel iværksat den 15. juni 2015 af Slovenská pošta a.s. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 25. marts 2015 i sag T-556/08, Slovenská pošta a.s. mod Kommissionen	16
2015/C 302/22	Sag C-295/15 P: Appel iværksat den 12. juni 2015 af Matratzen Concord GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 16. april 2015 i sag T-258/13 — Matratzen Concord mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	17
2015/C 302/23	Sag C-304/15: Sag anlagt den 19. juni 2015 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland	18
2015/C 302/24	Sag C-312/15 P: Appel iværksat den 24. juni 2015 af SolarWorld AG til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 14. april 2015 i sag T-393/13, SolarWorld AG mod Europa-Kommissionen	19
2015/C 302/25	Sag C-330/15 P: Appel iværksat den 3. juli 2015 af Johannes Tomana m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 22. april 2015 i sag T-190/12, Johannes Tomana m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen.	20
2015/C 302/26	Sag C-333/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 6. juli 2015 — María Pilar Planes Bresco mod Comunidad Autónoma de Aragón	21

2015/C 302/27	Sag C-334/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 6. juli 2015 — María Pilar Planes Bresco mod Comunidad Autónoma de Aragón	21
2015/C 302/28	Sag C-346/15 P: Appel iværksat den 9. juli 2015 af Steinbeck GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 30. april 2015 i de forenede sager T-707/13 og T-709/13, Steinbeck GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	22
2015/C 302/29	Sag C-349/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Castellón (Spanien) den 10. juli 2015 — Banco Popular Español S.A. mod Elena Lucaciu og Cristian Laurentiu Lucaciu.	23
2015/C 302/30	Sag C-353/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte di Appello di Bari (Italien) den 13. juli 2015 — Leonmobili Srl, Gennaro Leone mod Homag Holzbearbeitungssysteme GmbH m.fl.	24
2015/C 302/31	Sag C-354/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal da Relação de Évora (Portugal) den 13. juli 2015 — Andrew Marcus Henderson mod Novo Banco SA.	24
2015/C 302/32	Sag C-356/15: Sag anlagt den 13. juli 2015 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien.	25
2015/C 302/33	Sag C-381/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Zamora (Spanien) den 17. juli 2015 — Javier Ángel Rodríguez Sánchez mod Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS).	26
2015/C 302/34	Sag C-392/15: Sag anlagt den 20. juli 2015 — Kommissionen mod Ungarn	26
2015/C 302/35	Sag C-401/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative (Luxembourg) den 24. juli 2015 — Noémie Depesme og Saïd Kerrou mod Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche	27
2015/C 302/36	Sag C-402/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative (Luxembourg) den 24. juli 2015 — Adrien Kauffmann mod Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche i	28
2015/C 302/37	Sag C-403/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative (Luxembourg) den 24. juli 2015 — Maxime Lefort mod Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche	28

Retten

2015/C 302/38	Sag T-45/10: Rettens dom af 15. juli 2015 — GEA Group mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — de europæiske markeder for varmemestabilisatorer og for ESBO/estere — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — prisfastsættelse, opdeling af markeder og udveksling af forretningsmæssigt følsomme oplysninger — bøder — ansvar for overtrædelsen — kapitalejformodning — varighed af og bevis for overtrædelsen — forældelse — den administrative procedures varighed — rimelig frist — ret til forsvar).	30
---------------	--	----

2015/C 302/39	Sag T-47/10: Rettens dom af 15. juli 2015 — Akzo Nobel m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — de europæiske markeder for varmemestabilisatorer — beslutning, der fastslår to overtrædelser af artikel 81 EF og af artikel 53 i EØS-aftalen — fastsættelse af priser, opdeling af markeder og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — overtrædelsernes varighed — forældelse — varigheden af den administrative procedure — rimelig frist — ret til forsvar — pålæggelse af ansvar for overtrædelserne — overtrædelser begået af datterselskaber, af et partnerskab uden selvstændig juridisk personlighed og af et datterselskab — beregning af bødernes størrelse)	30
2015/C 302/40	Sag T-189/10: Rettens dom af 15. juli 2015 — GEA Group mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — de europæiske markeder for varmemestabilisatorer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — overtrædelse begået af datterselskaber — bøder — datterselskabernes og moderselskabets solidarisk hæftelse — overskridelse af loftet på 10 % for et af datterselskaberne — afgørelse om genvedtagelse — nedsættelse af bøden for dette datterselskab — situation, hvor forpligtelsen til at betale det nedsatte beløb tilregnes det andet datterselskab og moderselskabet — ret til forsvar — retten til at blive hørt — retten til aktindsigt)	31
2015/C 302/41	Sagerne T-389/10 og T-419/10: Rettens dom af 15. juli 2015 — SLM og Ori Martin mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — fastsættelse af priser, opdeling af markedet og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — enkelt, kompleks og vedvarende overtrædelse — forældelse — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — moderselskabet tilregnes ansvaret for overtrædelserne — proportionalitet — princippet om individuelle straffe og sanktioner — fuld prøvelsesret)	32
2015/C 302/42	Sag T-391/10: Rettens dom af 15. juli 2015 — Nedri Spanstaal mod Kommissionen (Konkurrence — kartel — det europæiske marked for forspændingsstål — fastsættelse af kvoter og af priser, opdeling af markedet og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — loft på 10 % af omsætningen — relevant omsætning — samarbejde under den administrative procedure — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006)	33
2015/C 302/43	Sag T-393/10: Rettens dom af 15. juli 2015 — Westfälische Drahtindustrie m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — kartel — det europæiske marked for forspændingsstål — fastsættelse af priser, opdeling af markedet og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — kompleks overtrædelse — enkelt og vedvarende overtrædelse — afstandtagen — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — ligebehandling — princippet om individuelle straffe og sanktioner — bedømmelse af betalingsevne — Kommissionens samarbejdsmeddelelse af 2002 — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — fuld prøvelsesret)	34
2015/C 302/44	Sag T-398/10: Rettens dom af 15. juli 2015 — Fapricela mod Kommissionen (Konkurrence — kartel — det europæiske marked for forspændingsstål — fastsættelse af priser, opdeling af markedet og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — afgørelse, der fastslår en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF — samarbejde under den administrative procedure)	35
2015/C 302/45	Sag T-406/10: Rettens dom af 15. juli 2015 — Emesa-Trefilería og Industrias Galycas mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — fastsættelse af priser, opdeling af markedet og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samarbejde under den administrative procedure — artikel 139, litra a), i Rettens procesreglement)	36

2015/C 302/53	Sag T-324/12: Rettens dom af 15. juli 2015 — Knauf Insulation Technology mod KHIM — Saint Gobain Cristalería (ECOSE TECHNOLOGY) (EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — EF-figurmærket ECOSE TECHNOLOGY — ældre nationalt ordmærke ECOSEC FACHADAS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	42
2015/C 302/54	Sag T-462/12: Rettens dom af 15. juli 2015 — Pilkington Group mod Kommissionen (Konkurrence — administrativ procedure — det europæiske marked for autoglas — offentliggørelse af en beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — afslag på begæring om fortrolig behandling af oplysninger, der angiveligt er dækket af forretningshemmeligheden — begrundelsespligt — fortrolighed — tjenestehemmelighed — berettiget forventning)	42
2015/C 302/55	Sag T-465/12: Rettens dom af 15. juli 2015 — AGC Glass Europe m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — administrativ procedure — det europæiske marked for autoglas — offentliggørelse af en afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 81 EF — afslag på en begæring om fortrolig behandling af oplysninger, som Kommissionen påtænker at offentliggøre — begrundelsespligt — fortrolighed — tavshedspligt — bødefritagelsesordningen — berettiget forventning — ligebehandling)	43
2015/C 302/56	Sag T-24/13: Rettens dom af 15. juli 2015 — Cactus mod KHIM — Del Rio Rodríguez (CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ — ældre EF-ordmærke CACTUS og ældre EF-figurmærke Cactus — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 76, stk. 1 og 2, i forordning nr. 207/2009)	44
2015/C 302/57	Sag T-115/13: Rettens dom af 15. juli 2015 — Dennekamp mod Parlamentet (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende medlemskab af den supplerende pensionsordning for visse medlemmer af Europa-Parlamentet — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet — artikel 8, litra b), i forordning (EF) nr. 45/2001 — videregivelse af personoplysninger — betingelser vedrørende nødvendigheden af videregivelse af personoplysninger og risikoen for krænkelse af den pågældende persons legitime interesser)	45
2015/C 302/58	Sag T-215/13: Rettens dom af 15. juli 2015 — Deutsche Rockwool Mineralwoll mod KHIM — Recticel (λ) (EF-varemærker — fortabelsessag — EF-figurmærket λ — reel brug — brug som en del af et sammensat varemærke — bevis for brug — artikel 15 og artikel 51, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009)	46
2015/C 302/59	Sag T-314/13: Rettens dom af 15. juli 2015 — Portugal mod Kommissionen (Samhørighedsfonden — udvikling af havneinfrastrukturen i den selvstyrende region Madeira (havnen i Caniçal) — nedsættelse af finansiel støtte — manglende overholdelse af fristen for vedtagelse af en afgørelse — overtrædelse af væsentlige formforskrifter)	46
2015/C 302/60	Sag T-333/13: Rettens dom af 15. juli 2015 — Westermann Lernspielverlag mod KHIM — Diset (bambinoLÜK) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket bambinoLÜK — ældre EF-figurmærke BAMBINO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	47

2015/C 302/61	Sag T-337/13: Rettens dom af 15. juli 2015 — CSF mod Kommissionen (Tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 2006/42/EF — maskiner forsynet med CE-mærkning — væsentlige sikkerhedskrav — fare for personers sikkerhed — sikkerhedsklausul — Kommissionens afgørelse, der erklærer en national foranstaltning om forbud mod markedsføring for berettiget — betingelser for gennemførelsen af sikkerhedsklausulen — åbenbart urigtigt skøn — ligebehandling)	48
2015/C 302/62	Sag T-398/13: Rettens dom af 15. juli 2015 — TVR Automotive mod KHIM — TVR Italia (TVR ITALIA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket TVR ITALIA — det ældre nationale ordmærke og EF-ordmærket TVR — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — fortabelsessag — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 — artikel 15, stk.1, i forordning nr. 207/2009). . .	48
2015/C 302/63	Sag T-561/13: Rettens dom af 15. juli 2015 — Spanien mod Kommissionen (EUGFL — garantisektionen — EGFL og ELFUL — udgifter, som er udelukket fra finansiering — program for udvikling af landdistrikterne for Galicien (2007 2013) — (støtte til udvikling af landdistrikterne — kompensationen for naturlige ulemper — udgifter afholdt af Spanien — kontrol på stedet — forpligtelsen til optælling af dyr — artikel 10, stk. 2 og 4, og artikel 14, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1975/2006 — artikel 35, stk. 1, i forordning (EF) nr. 796/2004 — proceduren for afsigelse af udeblivelsesdom)	49
2015/C 302/64	Sag T-611/13: Rettens dom af 15. juli 2015 — Australian Gold mod KHIM — Effect Management & Holding (HOT) (EF-varemærker — ugyldighedssag — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — figurmærket HOT — absolutte registreringshindringer — manglende beskrivende karakter — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 75, andet punktum, i forordning nr. 207/2009 — kontraktlage ved appelkammeret — artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 216/96 — kontraanke ved Retten — artikel 134, stk. 3, i procesreglementet af 2. maj 1991)	50
2015/C 302/65	Sag T-55/14: Rettens dom af 14. juli 2015 — Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen mod KHIM (Lembergerland) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Lembergerland — absolut registreringshindring — vinmærke, som indeholder geografiske betegnelser — artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning (EF) nr. 207/2009)	51
2015/C 302/66	Sag T-352/14: Rettens dom af 15. juli 2015 — The Smiley Company mod KHIM — The Swatch Group Management Services (HAPPY TIME) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket HAPPY TIME — det ældre internationale ordmærke HAPPY HOURS — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	51
2015/C 302/67	Sag T-457/14 P: Rettens dom af 15. juli 2015 — Rouffaud mod EEAS (Appel — personalesag — kontraktansat til varetagelse af hjælpefunktioner — ændring af kontrakten — regel om overensstemmelse mellem stævningen og klagen — tjenestemandsvedtægtens artikel 91, stk. 2).	52
2015/C 302/68	Sag T-631/14: Rettens dom af 16. juli 2015 — Roland mod KHIM — Louboutin (Rød nuance på en skosål) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om et EF-varemærke bestående af en rød nuance på en skosål — det ældre internationale figurmærke my SHOES — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	53

2015/C 302/69	Sag T-259/15 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 15. juni 2015 — Close og Cegelec mod Parlamentet (Særlige rettergangsformer — offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbudsprocedure — opførelse af en energienhed — afvisning af en tilbudsgivers bud og tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	53
2015/C 302/70	Sag T-245/15: Sag anlagt den 15. maj 2015 — Klymenko mod Rådet	54
2015/C 302/71	Sag T-284/15: Sag anlagt den 1. juni 2015 — AlzChem mod Kommissionen	55
2015/C 302/72	Sag T-285/15: Sag anlagt den 29. maj 2015 — Syria Steel og Al Buroj Trading mod Rådet	56
2015/C 302/73	Sag T-286/15: Sag anlagt den 28. maj 2015 — KF mod SATCEN	57
2015/C 302/74	Sag T-294/15: Sag anlagt den 5. juni 2015 — ArcelorMittal Ruhrort mod Kommissionen	59
2015/C 302/75	Sag T-319/15: Sag anlagt den 23. juni 2015 — Deutsche Edelstahlwerke mod Kommissionen	60
2015/C 302/76	Sag T-345/15: Sag anlagt den 30. juni 2015 — Modas Cristal mod KHIM — Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama (KRISTAL)	61
2015/C 302/77	Sag T-346/15: Sag anlagt den 18. juni 2015 — Bank Tejarat mod Rådet	62
2015/C 302/78	Sag T-364/15: Sag anlagt den 4. juli 2015 — ADR Center mod Kommissionen	63
2015/C 302/79	Sag T-368/15: Sag anlagt den 10. juli 2015 — Alcimos Consulting mod ECB	64
2015/C 302/80	Sag T-374/15: Sag anlagt den 9. juli 2015 — VM Vermögens-Management mod KHIM — DAT Vermögensmanagement (Vermögensmanufaktur)	64
2015/C 302/81	Sag T-385/15: Sag anlagt den 15. juli 2015 — Loops mod KHIM (Formen af en tandbørste)	65
2015/C 302/82	Sag T-391/15: Sag anlagt den 17. juli 2015 — Aldi mod KHIM — Società Cooperativa Agricola Cantina Sociale Tollo (ALDIANO)	66
2015/C 302/83	Sag T-394/15: Sag anlagt den 17. juli 2015 — KPN mod Kommissionen	67
2015/C 302/84	Sag T-396/15: Sag anlagt den 22. juli 2015 — Herm. Sprenger mod KHIM — web2get (Formen af en stignøjle)	67
2015/C 302/85	Sag T-397/15: Sag anlagt den 17. juli 2015 — PAL-Bullermann mod KHIM — Symaga (PAL)	68
Retten for EU-Personalesager		
2015/C 302/86	Sag F-101/15: Sag anlagt den 9. juli 2015 — ZZ mod EEAS	70
2015/C 302/87	Sag F-102/15: Sag anlagt den 9. juli 2015 — ZZ mod EØSU	70
2015/C 302/88	Sag F-104/15: Sag anlagt den 17. juli 2015 — ZZ mod Kommissionen	71

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2015/C 302/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 294 af 7.9.2015

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 279 af 24.8.2015

EUT C 270 af 17.8.2015

EUT C 262 af 10.8.2015

EUT C 254 af 3.8.2015

EUT C 245 af 27.7.2015

EUT C 236 af 20.7.2015

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. juli 2015 — Huawei Technologies Co. Ltd mod ZTE Corp. og ZTE Deutschland GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-170/13) ⁽¹⁾

(Konkurrence — artikel 102 TEUF — virksomhed, der er indehaver af et standard-essentielt patent, og som over for standardiseringsorganet har påtaget sig at indrømme tredjeparter licens på dette patent på retfærdige, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår, normalt kaldet »FRAND« (»fair, reasonable and non-discriminatory«) — misbrug af dominerende stilling — patentkrænkelssøgsmål — søgsmål med påstand om undladelse — søgsmål med påstand om tilbagekaldelse af produkter — søgsmål med påstand om fremlæggelse af regnskabsoplysninger — erstatningssøgsmål — forpligtelser, der påhviler indehaveren af et standard-essentielt patent)

(2015/C 302/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Huawei Technologies Co. Ltd

Sagsøgte: ZTE Corp. og ZTE Deutschland GmbH

Konklusion

- 1) Artikel 102 TEUF skal fortolkes således, at en indehaver af et patent, der er essentielt for en standard, der er fastsat af et standardiseringsorgan, og som har påtaget sig en uigenkaldelig forpligtelse over for dette organ til at indrømme tredjeparter licens på retfærdige, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår, normalt kaldet »FRAND« (»fair, reasonable and non-discriminatory«), ikke misbruger sin dominerende stilling som omhandlet i denne artikel ved at anlægge patentkrænkelssøgsmål med påstand om undladelse af krænkelser af indehaverens patent eller tilbagekaldelse af produkter, som er blevet fremstillet under anvendelse af dette patent, når:

— indehaveren, inden dette søgsmål anlægges, for det første har givet den påståede patentkrænker meddelelse om den krænkelser, vedkommende foreholdes, idet patentet angives, og det præciseres, hvorledes det er blevet krænket, og for det andet, efter at den påståede patentkrænker har udtrykt ønske om at indgå en licensaftale på FRAND-vilkår, har overbragt denne krænker et konkret, skriftligt licenstilbud på sådanne vilkår, som bl.a. præciserer licensafgiften og fremgangsmåden for dens beregning, og

— denne krænker fortsætter med at udnytte patentet uden hurtigt at følge op på dette tilbud i overensstemmelse med sædvanlig anerkendt handelspraksis inden for området og i god tro, hvilket skal afgøres på grundlag af objektive kriterier og bl.a. indebærer fraværet af enhver forhalingstaktik.

- 2) Artikel 102 TEUF skal fortolkes således, at det ikke under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede er forbudt for en virksomhed, som indtager en dominerende stilling, og som er indehaver af et patent, der er essentielt for en standard, der er fastsat af et standardiseringsorgan, med hensyn til hvilket virksomheden over for standardiseringsorganet har påtaget sig at indrømme licenser på FRAND-vilkår, at anlægge patentkrænkelssøgsmål mod en påstået patentkrænker af virksomhedens patent med påstand om fremlæggelse af regnskabsoplysninger vedrørende tidligere brug af dette patent eller tildeling af skadeserstatning for sådan brug.

⁽¹⁾ EUT C 215 af 27.7.2013.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juli 2015 — Abcur AB mod Apoteket Farmaci AB (sag C-544/13), Apoteket AB og Apoteket Farmaci AB (sag C-545/13) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Stockholms tingsrätt — Sverige)

(Forenede sager C-544/13 og C-545/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — humanmedicinske lægemidler — direktiv 2001/83/EF — anvendelsesområde — artikel 2, stk. 1, og artikel 3, nr. 1) og 2) — lægemidler, som er fremstillet industrielt eller under anvendelse af en industriel proces — undtagelser — lægemidler, der tilberedes på et apotek efter lægerecept til en bestemt patient — lægemidler, der tilberedes på et apotek ifølge forskrifterne i en farmakopé og er bestemt til direkte udlevering til det pågældende apoteks kunder — direktiv 2005/29/EF)

(2015/C 302/03)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Stockholms tingsrätt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Abcur AB

Sagsøgte: Apoteket Farmaci AB (sag C-544/13), Apoteket AB og Apoteket Farmaci AB (sag C-545/13)

Konklusion

- 1) Humanmedicinske lægemidler som de i hovedsagerne omhandlede, der er receptpligtige, og for hvilke der ikke er udstedt en markedsføringstilladelse af de kompetente myndigheder i en medlemsstat eller i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur, er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EF af 31. marts 2004, i medfør af direktivets artikel 2, stk. 1, såfremt de er fremstillet industrielt eller under anvendelse af en industriel proces. Disse lægemidler er kun omfattet af undtagelsen i artikel 3, nr. 1), i dette direktiv, som ændret, såfremt de er blevet tilberedt efter en lægerecept, der er udfærdiget forud for deres tilberedning, hvilken skal ske specifikt til en på forhånd identificeret patient. De pågældende lægemidler kan kun være omfattet af undtagelsen i artikel 3, nr. 2), i direktiv 2001/83, som ændret ved direktiv 2004/27, såfremt det apotek, som har tilberedt lægemidlerne, udleverer dem direkte til de patienter, som det forsyner. Det tilkommer den forelæggende ret at bedømme, om betingelserne for anvendelse af disse bestemmelser er opfyldt i hovedsagerne.

- 2) Selv i det tilfælde, at humanmedicinske lægemidler som de i hovedsagerne omhandlede er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2001/83, som ændret ved direktiv 2004/27, kan reklameforanstaltninger vedrørende disse lægemidler, såsom de i hovedsagerne påståede, ligeledes være omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004, forudsat at betingelserne for anvendelse af dette direktiv er opfyldt.

⁽¹⁾ EUT C 15 af 18.1.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. juli 2015 — Coty Germany GmbH mod Stadtparkasse Magdeburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-580/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — intellektuel og industriel ejendomsret — direktiv 2004/48/EF — artikel 8, stk. 3, litra e) — salg af varemærkeforfalskede varer — ret til oplysning i forbindelse med en sag om en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed — ordning i en medlemsstat, der tillader pengeinstitutter at nægte at imødekomme en anmodning om oplysning vedrørende en bankkonto (bankhemmelighed))

(2015/C 302/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Coty Germany GmbH

Sagsøgt: Stadtparkasse Magdeburg

Konklusion

Artikel 8, stk. 3, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder skal fortolkes således, at den er til hinder for en national ordning som den i hovedsagen omhandlede, der ubegrænset og ubetinget giver et pengeinstitut ret til under påberåbelse af princippet om bankhemmelighed at nægte at give oplysning i henhold til direktivets artikel 8, stk. 1, litra c), om en kontoindehavers navn og adresse.

⁽¹⁾ EUT C 31 af 1.2.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. juli 2015 — i sagen anlagt af Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-39/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — artikel 107, stk. 1, TEUF — offentlige myndigheders afhændelse af landbrugsgrunde — national bestemmelse, der tillader de kompetente myndigheder at modsætte sig afhændelse af en landbrugsgrund, når den tilbudte pris står i »åbenbart misforhold« til markedsværdien — fordel, som indrømmes visse virksomheder eller produktioner — kriteriet om den private investor — fastsættelse af »markedsværdien«)

(2015/C 302/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG)

Procesdeltagere: Thomas Erbs, Ursula Erbs og Landkreis Jerichower Land

Konklusion

Artikel 107, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at en bestemmelse i national ret som den i hovedsagen omhandlede, der med henblik på at sikre beskyttelsen af landbrugsbedrifters interesser forbyder et organ, der skal henregnes til staten, inden for rammerne af et offentligt udbud at afhænde en landbrugsgrund til den højstbydende, når det er opfattelsen hos den kompetente lokale myndighed, at sidstnævntes bud står i åbenbart misforhold til den anslåede værdi af denne grund, ikke henhører under begrebet »statsstøtte«, forudsat at anvendelsen af denne bestemmelse gør det muligt at nå frem til en pris, som ligger så tæt som muligt på markedsværdien af den omhandlede landbrugsgrund, hvilket det påhviler den forelæggende ret at undersøge.

⁽¹⁾ EUT C 102 af 7.4.2014.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. juli 2015 — Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-88/14) ⁽¹⁾

(Annulationsøgsmål — forordning (EU) nr. 1289/2013 — artikel 1, nr. 1) og 4) — forordning (EF) nr. 539/2001 — artikel 1, stk. 4, litra f) — artikel 290 TEUF — suspension af visumfritagelsen — indsættelsen af en fodnote — ændring af en retsakt)

(2015/C 302/06)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B. Smulders, B. Martenczuk og G. Wils, som befuldmægtigede)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio, A. Troupiotis og A. Pospíšilová Padowska, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved K. Pleśniak og K. Michael, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, D. Hadroušek og J. Škeřík, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Tjekkiske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 135 af 5.5.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juli 2015 — Unione nazionale industria conciaria (UNIC), Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti og Accessori e Componenti (Unicopel) mod FS Retail, Luna srl og Gatsby srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Milano — Italien)

(Sag C-95/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — frie varebevægelser — artikel 34 TEUF til 36 TEUF — foranstaltninger med tilsvarende virkning — direktiv 94/11/EF — artikel 3 og 5 — udtømmende harmonisering — forbud mod at hindre markedsføring af fodtøj, som opfylder mærkningskravene i direktiv 94/11 — national lovgivning, der kræver, at oprindelseslandet angives på etiketten vedrørende produkter fremstillet i udlandet med den italienske betegnelse »pelle« — varer, der er overgået til fri omsætning)

(2015/C 302/07)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Milano

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Unione nazionale industria conciaria (UNIC), Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti og Accessori e Componenti (Unicopel)

Sagsøgte: FS Retail, Luna srl og Gatsby srl

Konklusion

Artikel 3 og 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/11/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende mærkning af materialer anvendt i hovedbestanddelene af fodtøj med henblik på salg i detailledet skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der bl.a. forbyder markedsføring af de bestanddele af læder i fodtøj, der hidrører fra andre medlemsstater eller tredjelande, og som, i sidstnævnte tilfælde, allerede er blevet markedsført i en anden medlemsstat eller i den pågældende medlemsstat, når disse produkter ikke er mærket med deres oprindelsesland.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 28.7.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2015 — Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG (sag C-108/14) og Finanzamt Hamburg-Mitte (sag C-109/14) mod Finanzamt Nordenham (sag C-108/14) og Marenave Schiffahrts AG (sag C-109/14) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Forenede sager C-108/14 og C-109/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — moms — sjette direktiv 77/388/EØF — artikel 17 — ret til fradrag — delvist fradrag — moms erlagt af holdingselskaber ved erhvervelse af kapital, der er investeret i deres datterselskaber — tjenesteydelser leveret til datterselskaberne — datterselskaber, der er oprettet som personselskaber — artikel 4 — dannelse af en gruppe af personer kan betragtes som én enkelt afgiftspligtig person — betingelser — krav om over-underordningsforhold — direkte virkning)

(2015/C 302/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG (sag C-108/14) og Finanzamt Hamburg-Mitte (sag C-109/14)

Sagsøgte: Finanzamt Nordenham (sag C-108/14) og Marenave Schiffahrts AG (sag C-109/14)

Konklusion

- 1) Artikel 17, stk. 2 og 5, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2006/69/EF af 24. juli 2006, skal fortolkes således, at:
 - omkostninger forbundet med erhvervelsen af andele i datterselskaber, der er afholdt af et holdingselskab, som deltager i administrationen af datterselskaberne, og som i forbindelse hermed udøver økonomisk virksomhed, skal antages at vedrøre holdingselskabets generelle omkostninger, og merværdiafgiften erlagt i forbindelse med disse omkostninger skal i princippet fradrages fuldt ud, medmindre visse udgående økonomiske transaktioner er fritaget for moms i medfør af sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 2006/69/EF; i så fald kan der kun ske fradrag på grundlag af metoden fastsat i samme direktivs artikel 17, stk. 5
 - omkostninger forbundet med erhvervelsen af andele i datterselskaber, der er afholdt af et holdingselskab, som alene deltager i administrationen af visse af datterselskaberne, og som med hensyn til de øvrige datterselskaber derimod ikke udøver en økonomisk virksomhed, skal alene antages delvist at vedrøre holdingselskabets generelle omkostninger, og merværdiafgiften erlagt i forbindelse med disse omkostninger kan følgelig kun fradrages forholdsmæssigt for et beløb, der svarer til de omkostninger, der vedrører økonomisk virksomhed i henhold til de kriterier for fordeling, som er fastsat af medlemsstaterne, der ved udøvelsen af denne beføjelse skal tage hensyn til sjette direktivs formål og opbygning — hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve — og herved fastsætte en beregningsmetode, som objektivt afspejler, hvilken del af de forudgående udgifter der reelt skal henføres til økonomisk virksomhed og til ikke-økonomisk virksomhed.
- 2) Artikel 4, stk. 4, andet led, i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 2006/98, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en national lovgivning forbeholder muligheden for at danne en gruppe af personer, der kan betragtes som én enkelt afgiftspligtig person, som fastsat i denne bestemmelse, alene for de enheder, som er juridiske personer og knyttet til denne gruppes beherskende selskab i et over-underordningsforhold, medmindre disse to krav udgør nødvendige og passende foranstaltninger til at opfylde de tilsigtede formål at forhindre praksis og adfærd, som udgør misbrug, og bekæmpe momssvig og momsunddragelse, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

- 3) Artikel 4, stk. 4, i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 2006/98, kan ikke anses for at have direkte virkning, der gør det muligt for afgiftspligtige personer over for deres medlemsstat at gøre krav på en fradragsret i tilfælde, hvor lovgivningen i denne medlemsstat ikke er i overensstemmelse med denne bestemmelse og ikke kan fortolkes i overensstemmelse med bestemmelsen.

⁽¹⁾ EUT C 159 af 26.5.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2015 — ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA mod Consiliul Concurenței (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Înalta Curte de Casație și Justiție — Rumænien)

(Sag C-172/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — karteller — fremgangsmåde med henblik på fordeling af kunder på et marked for private pensionsfonde — eksistensen af en konkurrencebegrænsning som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF — påvirkning af samhandelen mellem medlemsstater)

(2015/C 302/09)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA

Sagsøgt: Consiliul Concurenței

Konklusion

Artikel 101, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at aftaler om fordeling af kunder som dem, der er indgået mellem de private pensionsfonde i hovedsagen, udgør et kartel med et konkurrencebegrænsende formål, idet antallet af kunder, der er omfattet af disse aftaler, ikke er relevant for vurderingen af betingelsen om en begrænsning af konkurrencen i det indre marked.

⁽¹⁾ EUT C 212 af 7.7.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juli 2015 — A mod B (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Sag C-184/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde på det civil- og handelsretlige område — kompetence vedrørende underholdspligt — forordning (EF) nr. 4/2009 — artikel 3, litra c) og d) — anmodning om underhold til mindreårige børn, der fremsættes samtidig med en sag om separation mellem forældrene, og som er indgivet i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor børnene har deres sædvanlige bopæl)

(2015/C 302/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Error! Reference source not found.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: B

Konklusion

Artikel 3, litra c) og d), i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt skal fortolkes således, at når en sag om separation eller brud på det ægteskabelige bånd mellem et mindreårigt barns forældre indbringes for en domstol i en medlemsstat, og en sag om forældreansvar vedrørende dette barn indbringes for en domstol i en anden medlemsstat, er en anmodning om underholdspligt vedrørende det samme barn kun accessorisk i forhold til sagen vedrørende forældreansvar som omhandlet i forordningens artikel 3, litra d).

⁽¹⁾ EUT C 194 af 24.6.2014.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. juli 2015 — Kuldip Singh, Denzel Njume og Khaled Aly mod Minister for Justice and Equality (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland — Irland)

(Sag C-218/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2004/38/EF — artikel 13, stk. 2, første afsnit, litra a) — ret til ophold for familiemedlemmer til en unionsborger — ægteskab mellem en unionsborger og en tredjelandsstatsborger — bevarelse af tredjelandsstatsborgerens ret til ophold efter unionsborgerens udrejse fra værtsmedlemsstaten efterfulgt af skilsmisse — artikel 7, stk. 1, litra b) — tilstrækkelige midler — hensyntagen til midlerne hos den ægtefælle, der er tredjelandsstatsborger — tredjelandsstatsborgeres ret til at arbejde i værtsmedlemsstaten med henblik på at bidrage til opnåelse af tilstrækkelige midler)

(2015/C 302/11)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kuldip Singh, Denzel Njume og Khaled Aly

Sagsøgt: Minister for Justice and Equality

Procesdeltager: Immigrant Council of Ireland

Konklusion

1) Artikel 13, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF skal fortolkes således, at en tredjelandsstatsborger, der er blevet skilt fra en unionsborger, og hvis ægteskab har været i mindst tre år inden begyndelsen af proceduren til skilsmisse, heraf mindst ét år i værtsmedlemsstaten, ikke kan bevare sin ret til ophold i denne medlemsstat på grundlag af denne bestemmelse, når den ægtefælle, som er unionsborger, er udrejst fra denne medlemsstat inden begyndelsen af proceduren til skilsmisse.

- 2) Artikel 7, stk. 1, litra b), i direktiv 2004/38 skal fortolkes således, at unionsborgeren råder over tilstrækkelige midler til sig selv og sine familiemedlemmer, således at opholdet ikke bliver en byrde for værtsmedlemsstatens sociale system, selv når disse midler delvist hidrører fra midlerne hos den pågældendes ægtefælle, som er tredjelandsstatsborger?

⁽¹⁾ EUT C 223 af 14.7.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. juli 2015 — Konstantinos Maïstrellis mod Ypourgos Dikaiosynis, Diafaneias kai Anthroponin Dikaiomaton (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulío tis Epikrateias — Grækenland)

(Sag C-222/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 96/34/EF — rammeaftalen vedrørende forældreorlov — § 2, stk. 1 — individuel ret til forældreorlov i forbindelse med et barns fødsel — national lovgivning, som fratager en tjenestemand, hvis hustru ikke arbejder, retten til en sådan orlov — direktiv 2006/54/EF — ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv — artikel 2, stk. 1, litra a), og artikel 14, stk. 1, litra c) — arbejdsvilkår — direkte forskelsbehandling)

(2015/C 302/12)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulío tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Konstantinos Maïstrellis

Sagsøgt: Ypourgos Dikaiosynis, Diafaneias kai Anthroponin Dikaiomaton

Konklusion

Bestemmelserne i Rådets direktiv 96/34/EF af 3. juni 1996 om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS, som ændret ved Rådets direktiv 97/75/EF af 15. december 1997, og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en tjenestemand fratages retten til forældreorlov i en situation, hvor hans hustru ikke arbejder eller ikke udøver et liberalt erhverv, medmindre hustruen anses for at være ude af stand til at passe et barn som følge af alvorlig sygdom eller handicap.

⁽¹⁾ EUT C 235 af 21.7.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2015 — Robert Michal Chmielewski mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-255/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 1889/2005 — kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Den Europæiske Union — artikel 3 og 9 — angivelsespligt — tilsidesættelse — sanktioner — proportionalitet)

(2015/C 302/13)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Robert Michal Chmielewski

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Konklusion

Artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der, som sanktion for en tilsidesættelse af den angivelsespligt, der er fastsat i denne forordnings artikel 3, pålægger betaling af en administrativ bøde, hvis beløb svarer til 60 % af de likvide midler, som ikke er angivet, når dette beløb er større end 50 000 EUR.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juli 2015 — TOP Logistics BV og Van Caem International BV mod Bacardi Co. Ltd og Bacardi International Ltd, samt Bacardi Co. Ltd og Bacardi International Ltd mod TOP Logistics BV og Van Caem International BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof Den Haag — Nederlandene)

(Sag C-379/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 5 — varer, der er forsynet med et varemærke, og som er overgået til fri omsætning og henført under punktafgiftssuspensionsordningen uden varemærkeindehaverens samtykke — indehaverens ret til at modsætte sig denne henførelse — begrebet »erhvervsmæssig brug«)

(2015/C 302/14)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof Den Haag

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: TOP Logistics BV og Van Caem International BV, samt Bacardi Co. Ltd og Bacardi International Ltd

Sagsøgte: Bacardi Co. Ltd og Bacardi International Ltd, samt TOP Logistics BV og Van Caem International BV

Konklusion

Artikel 5 i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at indehaveren af et varemærke, der er registreret i en eller flere medlemsstater, kan modsætte sig, at tredjemand lader varer med dette varemærke henføre under ordningen med suspension af punktafgifter efter at have indført dem i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og ladet dem overgå til fri omsætning uden varemærkeindehaverens samtykke.

⁽¹⁾ EUT C 388 af 3.11.2014.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. juli 2015 — Minister for Justice and Equality mod Francis Lanigan (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland — Irland)

(Sag C-237/15 PPU) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — den præjudicielle hasteprocedure — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 6 — ret til frihed og sikkerhed — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — rammeafgørelse 2002/584/RIA — den europæiske arrestordre — pligt til at fuldbyrde den europæiske arrestordre — artikel 12 — fortsat varetægtsfængsling af den eftersøgte person — artikel 15 — afgørelse om overgivelse — artikel 17 — frister og procedurer i forbindelse med afgørelsen om fuldbyrdelse — konsekvenser af en overskridelse af fristerne)

(2015/C 302/15)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister for Justice and Equality

Sagsøgt: Francis Lanigan

Konklusion

Artikel 15, stk. 1, og artikel 17 i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at den fuldbyrdende judicielle myndighed fortsat er forpligtet til at vedtage en afgørelse om fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre efter udløbet af de frister, der er fastsat i nævnte artikel 17.

Rammeafgørelsens artikel 12, sammenholdt med dens artikel 17 og henset til artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at den i en sådan situation ikke er til hinder for den fortsatte varetægtsfængsling af den eftersøgte person i overensstemmelse med lovgivningen i den fuldbyrdende medlemsstat, selv hvis den samlede varighed af varetægtsfængslingen af den pågældende overstiger disse frister, for så vidt som varigheden ikke er for vidtgående, henset til kendetegnene for den procedure, der føres i hovedsagen, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve. Såfremt den fuldbyrdende judicielle myndighed beslutter at løslade nævnte person, er den forpligtet til at underlægge den midlertidige løsladelse af personen enhver foranstaltning, den måtte finde nødvendig, for at undgå, at den pågældende flygter, og at sikre sig, at de materielle betingelser for faktisk overgivelse af den pågældende fortsat er opfyldt, så længe der ikke er truffet endelig afgørelse om fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre.

⁽¹⁾ EUT C 236 af 20.7.2015.

Appel iværksat den 3. marts 2015 af Internationaler Hilfsfonds e.V. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 9. januar 2015 i sag T-482/12, Internationaler Hilfsfonds e.V. mod Kommissionen

(Sag C-103/15 P)

(2015/C 302/16)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Internationaler Hilfsfonds e.V. (ved Rechtsanwalt H.-H. Heyland)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse af 9. januar 2015 ophæves.

- Sagen hjemvises til Retten til afgørelse.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat i henhold til artikel 56 i statuten for Domstolen, til prøvelse af Rettens kendelse af 9. januar 2015 i sag T-482/12. Med denne kendelse afviste Retten Internationaler Hilfsfonds e.V.'s søgsmål mod Europa-Kommissionen på grund af ufuldstændig fremlæggelse af dokumentation og søgsmålsgrunde. Kommissionen var imidlertid — i medfør af de krav, der følger af Rettens dom af 22. maj 2012 i sag T-300/10, og med enkelte undtagelser — forpligtet til at give appellanten fuldstændig dokumentation om sagsakten vedrørende LIEN 97-2011-aftalen. Disse krav blev ikke efterkommet: Kommissionen forsynede i stedet adskillige dokumenter med tomme passager og overstregninger og flere dokumenter blev slet ikke udleveret. I sin stævning af 27. oktober 2012 nedlagde Internationaler Hilfsfonds e.V. sine påstande i det hele og henviste til den skrivelse, som den havde rettet til Kommissionen den 27. juli 2012, og som var vedlagt som bilag, hvori den havde opfordret Kommissionen til at træffe de nødvendige opfølgingsforanstaltninger i henhold til artikel 266 TEUF sammenholdt med artikel 254, stk. 6 TEUF. Internationaler Hilfsfonds e.V. fremlagde ligeledes den heraf følgende brevveksling for Retten og vedlagde desuden samme brevveksling som bilag til stævningen.

I den dom der anfægtes med denne appel, fastslog Retten, at stævningen ikke opfylder de formkrav, der følger af procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c), og at søgsmålsgrundene ikke var tilstrækkeligt klart angivet. Appellanten bestrider dette, idet den — ikke kun kortfattet — men derimod udførligt fremlagde søgsmålsgrundene og alle de oplysninger, der uden videre gjorde det muligt for Retten at tage stilling til sagens genstand. Appellanten kritiserer navnlig, at Retten ligeledes afviste appellants subsidiære påstand om at erklære Kommissionens afgørelse af 28. august 2012 (hvormed Kommissionen udleverede de ufuldstændige dokumenter) delvis ugyldig — selv om Retten i denne henseende havde anerkendt, at påstanden kunne antages til realitetsbehandling.

Appellanten har endvidere anført, at Retten betegnede de skrivelser, appellanten havde vedlagt i form af bilag, som generelle henvisninger og tog ikke hensyn til disse, selv om de bidrog til præciseringen af de i stævningen anførte søgsmålsgrunde og skrivelser og således udgjorde en integreret del af stævningen. Appellanten anfægter ligeledes Rettens opfattelse, hvorefter den af appellanten indgivne replik er uvirksom — selv om appellanten i overensstemmelse med procesreglementet indgav denne som supplement til stævningen med præcisering af stævningens argumenter og med fremlæggelse af samtlige anfægtede dokumenter. Appellanten mener, at den appellerede dom er behæftet med retlige mangler, idet den er baseret på alvorlige procedurefejl, og at Retten således har tilsidesat appellants ret til en effektiv domstolsprøvelse.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 22. maj 2015 —
Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni mod Istituto Nazionale di Statistica — ISTAT m.fl.**

(Sag C-240/15)

(2015/C 302/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Sagsøgere: Istituto Nazionale di Statistica — ISTAT, Presidenza del Consiglio dei Ministri og Ministero dell'Economia e delle Finanze

Præjudicielt spørgsmål

Er principperne om upartiskhed og uafhængighed, herunder på det økonomiske og organisatoriske plan, som skal gælde med hensyn til de nationale tilsynsmyndigheder i medfør af artikel [3] i direktiv 2002/21/EF⁽¹⁾, samt princippet om væsentlig egenfinansiering i henhold til artikel 12 i direktiv 2002/20/EF⁽²⁾ til hinder for nationale bestemmelser (som de i hovedsagen foreliggende), hvorefter disse myndigheder generelt er omfattet af bestemmelser om offentlige finanser, og i særdeleshed specifikke bestemmelser om kontrol med og rationalisering af de offentlige myndigheders udgifter?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, S. 33).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7.3.2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) (EFT L 108, S. 21).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien)
den 1. juni 2015 — Drago Nemec mod Republikken Slovenien**

(Sag C-256/15)

(2015/C 302/18)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Drago Nemec

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal bestemmelsen i artikel 2, nr. 1), tredje afsnit, i direktiv 2000/35⁽¹⁾ fortolkes således, at en fysisk person — i en ordning, hvori der til vedkommende med henblik på udøvelse af en økonomisk aktivitet udstedes en tilladelse, som angiver den aktivitet, der er genstand for tilladelsen — ikke anses for en virksomhed, og at der således ikke foreligger en handelstransaktion som omhandlet i den nævnte bestemmelse i direktivet, såfremt den retlige transaktion, som den forsinkede betaling er afledt af, vedrører en aktivitet, som ikke er omfattet af tilladelsen?

Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende:

2) Skal bestemmelsen i artikel 2, nr. 1), tredje afsnit, i direktiv 2000/35 fortolkes således, at en fysisk person anses for en virksomhed, og at den retlige transaktion, som den forsinkede betaling er afledt af, således udgør en handelstransaktion som omhandlet i den nævnte bestemmelse, såfremt den konkrete retlige transaktion ikke henhører under vedkommendes registrerede aktivitet, men er udledt af en aktivitet, som i sin natur kan være en økonomisk aktivitet, og for hvilken en faktura er udstedt?

- 3) Er reglen om, at anvendelsen af morarenter afbrydes, når beløbet af påløbne ubetalte renter svarer til hovedstolsbeløbet (reglen *ne ultra alterum tantum*), i strid med bestemmelserne i direktiv 2000/35?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/35/EF af 29.6.2000 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (EFT L 200, s. 35).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 11. juni 2015 — Beca Engineering Srl mod Ministero dell'Interno

(Sag C-285/15)

(2015/C 302/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Beca Engineering Srl

Sagsøgt: Ministero dell'Interno

Præjudicielt spørgsmål

Er Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer ⁽¹⁾, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 ⁽²⁾ af 29. september 2003, til hinder for, at skorstene skal »være fremstillet af ikke-brændbare materialer« som fastlagt i bestemmelsen i del II i bilag IX til del V i lovdekret nr. 152 af 3. april 2006 om »Private varmeanlæg«, som ikke har været genstand for meddelelse?

⁽¹⁾ EUT L 40, s. 12.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29.9.2003 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af bestemmelserne vedrørende de udvalg, der bistår Kommissionen i forbindelse med udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i retsakter omfattet af proceduren i EF-traktatens artikel 251 (EUT L 284, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 12. juni 2015 — Società LIS Srl og Società Cerutti Lorenzo Srl mod Abbanoa SpA

(Sag C-287/15)

(2015/C 302/20)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Società LIS Srl og Società Cerutti Lorenzo Srl

Sagsøgt: Abbanoa SpA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det foreneligt med artikel 45, stk. 2, litra a) og b), i direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004⁽¹⁾, at blot en ansøgning om tvangsakkord, som debitor har indgivet ved den relevante retsinstans, bevirker, at virksomheden anses for at være »under behandling«?
- 2) Er det foreneligt med den nævnte bestemmelse, at debtors erkendelse af, at virksomheden er insolvent og vil indgive ansøgning om »blanko«-tvangsakkord (med de ovenfor præciserede kendetegn), anses som grund til udelukkelse fra deltagelse i udbudsproceduren ved anlæggelse af en vid fortolkning [org. s. 20] af begrebet »under behandling« i den nævnte EU-bestemmelse (direktivets artikel 45) og den omhandlede nationale bestemmelse (artikel 38 i lovdekret nr. 163/2006)?
- 3) Er en bestemmelse såsom den nævnte artikel 53, stk. 3, i lovdekret nr. 163 af 16. april 2006, hvorefter en virksomhed kan deltage i en udbudsprocedure ved at benytte sig af en »udpeget« fagmand, der ifølge national retspraksis ikke kvalificeres som tilbudsgiver og således ikke må benytte sig af andre enheders kapacitet, forenelig med artikel 48 i direktiv [2004]/18/EF af 31. marts 2004?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv Nr. 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

Appel iværksat den 15. juni 2015 af Slovenská pošta a.s. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 25. marts 2015 i sag T-556/08, Slovenská pošta a.s. mod Kommissionen**(Sag C-293/15 P)**

(2015/C 302/21)

Processprog: engelsk

Parter*Appellant:* Slovenská pošta a.s. (ved advokaten O.W. Brouwer og A.A.J. Pliego Selie)*De andre parter i appelsagen:* Europa-Kommissionen, Den Slovakiske Republik, Cromwell a.s., Slovak Mail Services a.s., Prvá Doručovacia, a.s. og ID Marketing Slovensko s.r.o. (tidligere TNT Post Slovensko s.r.o.)**Appellanten har nedlagt følgende påstande**

— Den appellerede dom ophæves helt eller delvist, og Domstolen træffer endelig afgørelse i appellen og annullerer den anfægtede beslutning helt eller delvist — subsidiært hjemvises sagen til Retten,

og

— Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne såvel for Retten som for Domstolen, herunder intervenienternes omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten frifandt Europa-Kommissionen for en påstand om annulation af dens beslutning af 7. oktober 2008 vedrørende den slovakiske postlovgivning om levering af hybridposttjenester K(2008) 5912, der var rettet til Den Slovakiske Republik.

Slovenská pošta a.s. har nedlagt følgende påstande:

- (i) Ovennævnte dom fra Retten ophæves helt eller delvist på grundlag af følgende anbringender:
- i. Første anbringende: Retlige fejl, anvendelse af en fejlagtig bevisstandard og fejlagtig anvendelse af bevisbyrden ved at finde, at Den Slovakiske Republik har tilsidesat artikel 86, stk. 1, EF, sammenholdt med artikel 82 EF:
 - a. Retlige fejl, idet den fandt, at en eneret i sig selv kan udgøre en tilsidesættelse af artikel 86, stk. 1, EF, sammenholdt med artikel 82 EF;
 - b. Retlige fejl, idet den anvendte en fejlagtig bevisstandard og foretog en fejlagtig anvendelse af bevisbyrden ved at finde, at Den Slovakiske Republik har tilsidesat artikel 86, stk. 1, EF sammenholdt med artikel 82 EF ved at begrænse ydelser til slutforbrugere.
 - ii. Andet anbringende: Retlige fejl, utilstrækkeligt kontrolniveau og urigtig gengivelse af beviser og tiltrædelse af Kommissionens afgrænsning af det relevante marked:
 - a. Retlige fejl, utilstrækkeligt kontrolniveau ved at tiltræde, at det relevante marked for integrerede hybridpost-tjenester kunne afgrænses på grundlag alene af den (påståede) efterspørgsel og levering af en ydelse.
 - b. Urigtig gengivelse af beviser og anvendelse af et utilstrækkeligt kontrolniveau ved at finde, at efterspørgslen på markedet kunne udledes af Kommissionens fremlagte beviser.
- (ii) Der træffes endelig afgørelse i appellen, hvorved den anfægtede afgørelse annulleres helt eller delvist eller subsidiært hjemvises sagen til Retten.
- (iii) Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne såvel for Retten som for Domstolen, herunder intervenienternes omkostninger.

**Appel iværksat den 12. juni 2015 af Matratzen Concord GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Sjette Afdeling) den 16. april 2015 i sag T-258/13 — Matratzen Concord mod Kontoret for
Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**

(Sag C-295/15 P)

(2015/C 302/22)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Matratzen Concord GmbH (ved Rechtsanwalt I. Selting)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Afgørelse truffet af Rettens Sjette Afdeling den 16. april 2015 i sag T-258/13 om slettelse af EF-varemærket 281 86 80 »Arktis« som følge af mangel af retsbevarende brug ophæves.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der er forbundet med appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør følgende retlige fejl i Rettens afgørelse gældende:

Retten har fejlagtigt lagt firmaet Breidings salgstal til grund til fordel for det anfægtede varemærke. De af Breiding i den omstridte periode 200-2009 solgte varer burde ikke have været taget i betragtning.

Retten har ved vurdering af den reelle brug af varemærket fejlagtigt taget de varer, som er forsynet med »Arktis Line« i betragtning, i stedet for at tage de varer, som er forsynet med »Arktis« i betragtning, og konkluderet, at tilføjelsen »Line« alene er beskrivende.

Retten har udøvet sine skønsbeføjelser fejlagtigt, idet den lagde et reelt brug af det anfægtede varemærke til grund, til trods for at varemærkeindehaverens omsætning var meget beskedent.

Endelig har Retten ikke taget højde for den omstændighed, at der er tale om reel brug af »sengevarer« og »vattæpper«. Varemærkeindehaveren har imidlertid alene fremlagt bevis for brug af varemærket til »vattæpper«, og ikke for andre sengevarer, såsom puder og madrasser. Varemærket bør derfor i det mindste erklæres for fortabt for så vidt angår »sengevarer«.

Sag anlagt den 19. juni 2015 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-304/15)

(2015/C 302/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K. Mifsud-Bonnici og S. Petrova, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland som følge af urigtig anvendelse af direktiv 2001/80/EC om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg⁽¹⁾ for så vidt angår Aberthawkraftværket i Wales har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, sammenholdt med bilag VI, del A, til direktiv 2001/80/EF om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg.

— Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen mener, at Det Forenede Kongerige har foretaget en urigtig anvendelse af artikel 4, stk. 3, sammenholdt med del A i bilag VI til direktiv 2001/80/EF om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg for så vidt angår Aberthawkraftværket i Wales. Aberthawkraftværket, der er et kulfyret forbrændingsanlæg med en nominal termisk effekt på 4 090 MWth, og som dermed henhører under kategorien af anlæg med en kapacitet på mere end 500 MWth, overskrider den gældende grænseværdi for nitrogenoxider (NOx) i henhold til nævnte direktivs artikel 4, stk. 3, sammenholdt med direktivets artikel 14, stk. 1, litra a), og bilag VI, del A. I henhold til de gældende bestemmelser skal Det Forenede Kongerige sikre, at et anlæg med denne kapacitet fra den 1. januar 2008 ikke overskrider grænseværdien på 500 mg/Nm³ for NOx, hvilket reduceres til 200 mg/Nm³ fra januar 2016. Anlæggets emissionsgrænseværdi som angivet i dets godkendelse er dog på nuværende tidspunkt 1 050 mg/Nm³ for NOx.

(¹) EFT L 309, s. 1.

Appel iværksat den 24. juni 2015 af SolarWorld AG til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 14. april 2015 i sag T-393/13, SolarWorld AG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-312/15 P)

(2015/C 302/24)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: SolarWorld AG (ved avocat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Solsonica SpA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.
- Rettens dom i sag T-393/13 ophæves, for så vidt som Retten fastslog, at det ikke længere er fornødent at træffe afgørelse i søgsmålene om annullation og erstatning.
- Annullationssøgsmålet og erstatningssøgsmålet i sag T-393/13 antages til realitetsbehandling
- Sagen hjemvises til Retten til fornyet afgørelse af annullations- og erstatningssøgsmålet.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Retten begik en åbenbar fejl ved at fastslå, at det ikke længere var fornødent at træffe afgørelse i appellants annullationssøgsmål og erstatningssøgsmål.

Appel iværksat den 3. juli 2015 af Johannes Tomana m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 22. april 2015 i sag T-190/12, Johannes Tomana m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

(Sag C-330/15 P)

(2015/C 302/25)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Johannes Tomana m.fl. (ved solicitor M. O'Kane samt barristers M. Lester og Z. Al-Rikabi)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen samt Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

Appellanterne har nedlagt påstand om ophævelse af Rettens dom, annullation af de anfægtede foranstaltninger, for så vidt som de vedrører appellanterne, og om, at de appelindstævnte tilpligtes at betale appellanternes omkostninger i forbindelse med sagen i første instans og appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første anbringende: Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at den anfægtede forordning var vedtaget på et gyldigt retsgrundlag. Forordningens eneste retsgrundlag gav Kommissionen beføjelse til at ændre forordning nr. 314/2004⁽¹⁾ på grundlag af en fælles holdning, som siden var blevet ophævet, og som ikke kunne fortolkes således, at den i stedet henviste til en senere afgørelse.

Andet anbringende: Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at personer kunne opføres på listen i de anfægtede foranstaltninger på det grundlag, at de var »medlemmer af regeringen« eller »personer med tilknytning til« disse alene i kraft af deres beskæftigelse eller tidligere beskæftigelse. Retten begik endvidere en retlig fejl, da den fastslog, at personer skulle anses for at have »tilknytning til« medlemmer af regeringen på det grundlag, at påstande om, at de tidligere havde deltaget i handlinger, der undergravede retsstatsforhold, demokratiet eller menneskerettighederne i Zimbabwe, var udtryk for, at de havde »samarbejdet hemmeligt« med regeringen. Retten skulle ikke have accepteret, at de appelindstævnte støttede sig til formodninger, som ikke fremgik af de anfægtede foranstaltninger, og som var uforenelige med og uforholdsmæssige i forhold til deres formål, men skulle have pålagt dem at begrunde genopførelsen på listerne med et tilstrækkeligt solidt faktisk grundlag.

Tredje anbringende: Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at begrundelsen var tilstrækkelig, når den alene bestod i, at opliste de former for beskæftigelse, som medlemmer af regeringen og personer med tilknytning til disse angiveligt skulle have udført, eller når den bestod af vage og upræcise påstande om tidligere embedsmisbrug.

Fjerde anbringende: Retten fulgte ikke fast retspraksis om retten til forsvar, idet den fastslog, at de appelindstævnte ikke var forpligtede til at fremlægge beviser eller redegøre for grundlaget for at opretholde en opførelse, eller til at give appellanterne mulighed for at fremsætte bemærkninger, inden de traf afgørelse om at genopføre hver af appellanternes navne på listen.

Femte anbringende: Retten undlod at undersøge, hvorvidt der ved opførelsen på listen af hver af appellanternes navne var sikret en forholdsmæssig balance mellem den alvorlige tilsidesættelse af deres grundlæggende rettigheder og formålene med de anfægtede foranstaltninger.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 314/2004 af 19.2.2004 om visse restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe (EUT L 55, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 6. juli 2015 —
María Pilar Planes Bresco mod Comunidad Autónoma de Aragón**

(Sag C-333/15)

(2015/C 302/26)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: María Pilar Planes Bresco

Sagsøgt: Comunidad Autónoma de Aragón

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 43 og 44 i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003⁽¹⁾ af 29. september 2003 fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for en national ordning, hvorefter samtlige permanente græsarealer, som angives af en landbruger, og som overstiger de arealer, der i sin tid blev lagt til grund for fastsættelsen af de normale rettigheder, som tilfaldt vedkommende, udelukkes fra at have karakter af støtteberettigede hektar, idet det stilles som betingelse for medregningen af disse arealer, og dermed for udskiftningen af agerbrugsjord med græsarealer, at sidstnævnte arealer effektivt anvendes til kvægbrug i det konkrete regnskabsår, hvor den pågældende landbruger ønsker at udnytte betalingsrettighederne?»

Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

2) »Skal artikel 29 i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003, for så vidt som bestemmelsen udelukker betalinger i henhold til støtteordningerne til de modtagere, »om hvem det konstateres, at de kunstigt har skabt betingelser for modtagelse af sådanne betalinger for at få en fordel i strid med den pågældende støtteordnings mål«, fortolkes således, at det ikke er tilladt for medlemsstaterne at vedtage generelle bestemmelser, som reducerer antallet af »støtteberettigede hektar« (af permanente græsarealer), under henvisning til generelle tilfælde, hvor det formodes, at støttemodtageren kunstigt har skabt betingelser for modtagelse af betalingen, uden at det konkret og i forbindelse med en specifik landbruger er konstateret, at den pågældende landbruger har foretaget en sådan aktivitet og udvist en sådan adfærd?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29.9.2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitikks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 6. juli 2015 —
María Pilar Planes Bresco mod Comunidad Autónoma de Aragón**

(Sag C-334/15)

(2015/C 302/27)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: María Pilar Planes Bresco

Sagsøgt: Comunidad Autónoma de Aragón

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 43 og 44 i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003⁽¹⁾ af 29. september 2003 fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for en national ordning, hvorefter samtlige permanente græsarealer, som angives af en landbruger, og som overstiger de arealer, der i sin tid blev lagt til grund for fastsættelsen af de normale rettigheder, som tilfaldt vedkommende, udelukkes fra at have karakter af støtteberettigede hektar, idet det stilles som betingelse for medregningen af disse arealer, og dermed for udskiftningen af agerbrugsjord med græsarealer, at sidstnævnte arealer effektivt anvendes til kvægbrug i det konkrete regnskabsår, hvor den pågældende landbruger ønsker at udnytte betalingsrettighederne?»

Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

2) »Skal artikel 29 i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003, for så vidt som bestemmelsen udelukker betalinger i henhold til støtteordningerne til de modtagere, »om hvem det konstateres, at de kunstigt har skabt betingelser for modtagelse af sådanne betalinger for at få en fordel i strid med den pågældende støtteordnings mål«, fortolkes således, at det ikke er tilladt for medlemsstaterne at vedtage generelle bestemmelser, som reducerer antallet af »støtteberettigede hektar« (af permanente græsarealer), under henvisning til generelle tilfælde, hvor det formodes, at støttemodtageren kunstigt har skabt betingelser for modtagelse af betalingen, uden at det konkret og i forbindelse med en specifik landbruger er konstateret, at den pågældende landbruger har foretaget en sådan aktivitet og udvist en sådan adfærd?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. 9.2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitikkes ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270, s. 1).

Appel iværksat den 9. juli 2015 af Steinbeck GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 30. april 2015 i de forenede sager T-707/13 og T-709/13, Steinbeck GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-346/15 P)

(2015/C 302/28)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Steinbeck GmbH (ved Rechtsanwalt, M. Heinrich og Rechtsanwältin M. Fischer)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Alfred Sternjakob GmbH & Co. KG

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 30. april 2015 i de forenede sager T-707/13 og T-709/13 ophæves.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Efter appellansens opfattelse tilsidesætter den appellerede dom af følgende grunde EF-varemærkeforordningens ⁽¹⁾ artikel 7, stk. 1, litra b):

1. Retten har som den eneste grund til, at varemærket »BE HAPPY« ikke har fornødent særpræg, anført, at det vil kunne opfattes som et reklameslogan. Dette er direkte i modstrid med Den Europæiske Unions Domstols praksis, hvorefter dette alene netop ikke er tilstrækkeligt til, at det fastslås, at der ikke foreligger fornødent særpræg.
2. Retten har derudover ikke godtgjort nogen konkret sammenhæng mellem varemærket »BE HAPPY« og de for varemærket registrerede varer, der ikke kræver et minimum af fortolkning hos den tilsigtede kundekreds. Der er snarere skabt en vilkårlig forbindelse mellem vare og tegn, der, selv hvis den viste sig at være rigtig, ville kræve en fortolkningsindsats hos den tilsigtede kundekreds.
3. Retten har således anvendt bedømmelseskriterierne for, hvorvidt varemærket »BE HAPPY« har fornødent særpræg, fejlagtigt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Castellón (Spanien) den 10. juli 2015 — Banco Popular Español S.A. mod Elena Lucaciu og Cristian Laurentiu Lucaciu

(Sag C-349/15)

(2015/C 302/29)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Castellón

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Banco Popular Español S.A.

Sagsøgte: Elena Lucaciu og Cristian Laurentiu Lucaciu

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en begrænsning ratione temporis af virkningerne af ugyldigheden af et vilkår, som er blevet erklæret ugyldigt som følge af dets urimelige karakter foreneligt med artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13 ⁽¹⁾?
- 2) Såfremt denne begrænsning af virkningerne, som følge af den gode tro hos de berørte parter og faren for alvorlige forstyrrelser, anses for at være foreneligt med de EU-retlige forskrifter, nærmere bestemt artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler:
 - a) Hvilke alvorlige forstyrrelser kan begrunde en begrænsning af virkningerne?
 - b) Skal faren for alvorlige forstyrrelser være tilstrækkeligt godtgjort under den retslige procedure, hvorunder den påberåbes, eller er det tilstrækkeligt, at retten overordnet finder, at faren foreligger uden konkrete oplysninger, som kan underbygge denne konstatering?

⁽¹⁾ EFT L 25, s. 29.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte di Appello di Bari (Italien) den 13. juli 2015 —
Leonmobili Srl, Gennaro Leone mod Homag Holzbearbeitungssysteme GmbH m.fl.**

(Sag C-353/15)

(2015/C 302/30)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte di Appello di Bari

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Leonmobili Srl, Gennaro Leone

Sagsøgte: Homag Holzbearbeitungssysteme GmbH, Curatela del Fallimento Leonmobili Srl, ICO Srl, Arturo Salice SpA, Grafiche Ricciarelli di Ricciarelli Bernardino og Deutsche Bank SpA, Fida Srl, Elica SpA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når der ikke findes forretningssteder i en anden medlemsstat, kan formodningen i artikel 3, [stk. 1], sidste del, og artikel 3, [stk. 2], i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29.5.2000 ⁽¹⁾ da afkræftes af en part, som fremsætter en kompetenceindsigelse, ved at denne fører bevis for, at centret for hovedinteresserne befinder sig i en anden stat end den, hvor selskabet har sit hjemsted?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, kan beviset da følge af en anden formodning, nemlig af bedømmelsen af indicier, af hvilke det logisk kan udledes, at centret for hovedinteresserne befinder sig i en anden medlemsstat?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29.5.2000 om konkurs (EFT L 160, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal da Relação de Évora (Portugal) den 13. juli
2015 — Andrew Marcus Henderson mod Novo Banco SA**

(Sag C-354/15)

(2015/C 302/31)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Relação de Évora

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Andrew Marcus Henderson

Sagsøgt: Novo Banco SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en portugisisk domstol, for hvilken der verserer en civil retssag mod en statsborger bosat i en anden EU-medlemsstat, og som med henblik på retssagen ved anbefalet brev med modtagelsesbevis har tilsagt den pågældende statsborger, uden at modtagelsesbeviset er blevet returneret — på baggrund af den nævnte forordning [nr. 1393/2007 (EF)] ⁽¹⁾ og de principper, der ligger til grund herfor — på grundlag af de dokumenter, som postvæsenet i opholdslandet for brevets adressat har tilvejebragt, som bekræfter, at det anbefalede brev med modtagelsesbevis er blevet leveret til adressaten, betragte tilsigelsen som værende foretaget?

- 2) Er anvendelsen af artikel 230 i den portugisiske civilretsplejelov i det tilfælde, der er nævnt i det første spørgsmål, i strid med forordningen og de principper, der ligger til grund herfor?
- 3) Er anvendelsen af artikel 191, stk. 2, i den portugisiske civilretsplejelov i nærværende sag i strid med forordningen og de principper, der ligger til grund herfor?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13.11.2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EUT L 324, s. 79).

Sag anlagt den 13. juli 2015 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-356/15)

(2015/C 302/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Martin, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til 11, 12 og 76, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004⁽¹⁾ af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009⁽²⁾ af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 og afgørelse A1 truffet af Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger⁽³⁾, idet det vedtog artikel 23 og 24 i rammelov af 27. december 2012.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at Kongeriget Belgien ved vedtagelsen af artikel 23 og 24 i rammelov af 27. december 2012 har tilsidesat artikel 11, 12 og 76 i forordning (EF) nr. 883/2004, artikel 5 i forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004, og afgørelse A1 truffet af Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger, eftersom det ikke har anerkendt den bindende karakter af det dokument fra den udstationerede arbejdstagers oprindelsesmedlemsstat, der bekræfter, at han er omfattet af denne medlemsstats lovgivning om sociale sikring.

⁽¹⁾ EUT L 166, s. 1,

⁽²⁾ EUT L 284, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 106 af 24.4.2010, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Zamora (Spanien) den 17. juli 2015 — Javier Ángel Rodríguez Sánchez mod Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)

(Sag C-381/15)

(2015/C 302/33)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Zamora

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Javier Ángel Rodríguez Sánchez

Sagsøgt: Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽¹⁾, at konsekvenserne af, at en gulvklausul i en aftale om lån mod pant i fast ejendom erklæres urimelig og dermed ugyldig, ikke har virkning fra datoen for indgåelsen af kontrakten, men derimod fra [et] senere [tidspunkt]?
- 2) Medfører anvendelsen af det urimelige vilkår i den periode, der er fastlagt af Tribunal Supremo, en ugrundet berigelse af den erhvervsdrivende, som ikke har hjemmel i EU-lovgivningen, idet den ikke genskaber balancen mellem parternes ydelser, men derimod tilgodeser den kontraherende part, der har indføjet det økonomiske vilkår, der er erklæret urimeligt, i kontrakten?
- 3) Kan kriteriet om fare for alvorlige forstyrrelser af den nationale økonomi med henblik på at begrænse anvendelsen og konsekvenserne af et urimeligt vilkår finde anvendelse i forbindelse med et individuelt søgsmål anlagt af en forbruger, eller vedrører nævnte kriterium om alvorlig fare i et sådant individuelt søgsmål forbrugerens økonomi [som følge af], at konsekvenserne af det ugyldige vilkår begrænses til den nævnte periode?

⁽¹⁾ EFT L 95, s. 29.

Sag anlagt den 20. juli 2015 — Kommissionen mod Ungarn

(Sag C-392/15)

(2015/C 302/34)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved H. Støvlbæk og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den har underlagt udøvelse af notarvirksomhed et nationalitetskrav.
- Ungarn tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at det forhold, at udøvelse af notarvirksomhed er underlagt et krav om nationalitet, er udtryk for forskelsbehandling og udgør en uforholdsmæssig begrænsning af etableringsfriheden. Ungarn har hermed tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Kommissionen er af den opfattelse, at de opgaver, som notarer i henhold til de ungarske bestemmelser er pålagt, på grund af deres karakter ikke er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed, hvorfor undtagelsen i artikel 51 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ikke kan begrunde, at adgangen til erhvervet som notar er underlagt et nationalitetskrav.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative (Luxembourg) den 24. juli 2015
— Noémie Depesme og Saïd Kerrou mod Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche**

(Sag C-401/15)

(2015/C 302/35)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Noémie Depesme og Saïd Kerrou

Sagsøgt: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Præjudicielle spørgsmål

Med henblik på korrekt opfyldelse af kravet om, at der ikke udøves forskelsbehandling henset til bestemmelserne i artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 45, stk. 2, TEUF, i forbindelse med vurderingen af den reelle grad af tilknytning, som en studerende, der ansøger om økonomiske støtte til videregående studier, har til samfundet og arbejdsmarkedet i Luxembourg, som er den medlemsstat, hvor en grænsearbejder har haft lønnet beskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed under de betingelser, der er fastsat i artikel 2a i loi du 22 juin 2000 concernant l'aide financière de l'État pour études supérieures (lov af 22.6.2000 om økonomisk støtte fra staten til videregående studier), der blev tilføjet ved lov af 19. juli 2013 som en direkte konsekvens af EU-Domstolens dom af 20. juni 2013 (sag C-20/12)⁽²⁾,

- skal betingelsen om, at denne studerende er »barn« af denne grænsearbejder, da forstås således, at den studerende skal være »direkte efterkommer af første grad, hvis slægtskab med den pågældende er retligt fastslået«, idet der lægges vægt på det fastslåede slægtskabsforhold mellem den studerende og grænsearbejderen, som antages at ligge til grund for den nævnte tilknytning, eller
- skal der da lægges vægt på den omstændighed, at grænsearbejderen »fortsat forsørger den studerende«, selv om der ikke nødvendigvis foreligger et retligt slægtskabsforhold mellem grænsearbejderen og den studerende, og at der bl.a. foreligger et tilstrækkeligt samlivsforhold mellem grænsearbejderen og en af den studerendes forældre, hvis slægtskab til den studerende er retligt fastslået?
- I sidstnævnte tilfælde: Skal grænsearbejderens i teorien frivillige bidrag, såfremt dette bidrag ikke står alene, men supplerer bidraget fra den eller de forældre, der har et retligt slægtskabsforhold til den studerende og derfor i princippet har forsørgerpligt over for denne, opfylde visse kriterier om dets beskaffenhed?

⁽¹⁾ EUT L 141, s. 1.

⁽²⁾ EU:C:2013:411.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative (Luxembourg) den 24. juli 2015
— Adrien Kauffmann mod Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche i**

(Sag C-402/15)

(2015/C 302/36)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Adrien Kauffmann

Sagsøgt: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Præjudicielle spørgsmål

Med henblik på korrekt opfyldelse af kravet om, at der ikke udøves forskelsbehandling henset til bestemmelserne i artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 45, stk. 2, TEUF, i forbindelse med vurderingen af den reelle grad af tilknytning, som en studerende, der ansøger om økonomiske støtte til videregående studier, har til samfundet og arbejdsmarkedet i Luxembourg, som er den medlemsstat, hvor en grænsearbejder har haft lønnet beskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed under de betingelser, der er fastsat i artikel 2a i loi du 22 juin 2000 concernant l'aide financière de l'État pour études supérieures (lov af 22.6.2000 om økonomisk støtte fra staten til videregående studier), der blev tilføjet ved lov af 19. juli 2013 som en direkte konsekvens af EU-Domstolens dom af 20. juni 2013 (sag C-20/12) ⁽²⁾,

- skal betingelsen om, at denne studerende er »barn« af denne grænsearbejder, da forstås således, at den studerende skal være »direkte efterkommer af første grad, hvis slægtskab med den pågældende er retligt fastslået«, idet der lægges vægt på det fastslåede slægtskabsforhold mellem den studerende og grænsearbejderen, som antages at ligge til grund for den nævnte tilknytning, eller
- skal der da lægges vægt på den omstændighed, at grænsearbejderen »fortsat forsørger den studerende«, selv om der ikke nødvendigvis foreligger et retligt slægtskabsforhold mellem grænsearbejderen og den studerende, og at der bl.a. foreligger et tilstrækkeligt samlivsforhold mellem grænsearbejderen og en af den studerendes forældre, hvis slægtskab til den studerende er retligt fastslået?
- I sidstnævnte tilfælde: Skal grænsearbejderens i teorien frivillige bidrag, såfremt dette bidrag ikke står alene, men supplerer bidraget fra den eller de forældre, der har et retligt slægtskabsforhold til den studerende og derfor i princippet har forsørgerpligt over for denne, opfylde visse kriterier om dets beskaffenhed?

⁽¹⁾ EUT L 141, s. 1

⁽²⁾ EU:C:2013:411.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative (Luxembourg) den 24. juli 2015
— Maxime Lefort mod Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche**

(Sag C-403/15)

(2015/C 302/37)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Maxime Lefort

Sagsøgt: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Præjudicielle spørgsmål

Med henblik på korrekt opfyldelse af kravet om, at der ikke udøves forskelsbehandling henset til bestemmelserne i artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 45, stk. 2, TEUF, og med artikel 33, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i givet fald sammenholdt med chartrets artikel 7, i forbindelse med vurderingen af den reelle grad af tilknytning, som en studerende, der ansøger om økonomiske støtte til videregående studier, har til samfundet og arbejdsmarkedet i Luxembourg, som er den medlemsstat, hvor en grænsearbejder har haft lønnet beskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed under de betingelser, der er fastsat i artikel 2a i loi du 22 juin 2000 concernant l'aide financière de l'État pour études supérieures (lov af 22.6.2000 om økonomisk støtte fra staten til videregående studier), der blev tilføjet ved lov af 19. juli 2013 som en direkte konsekvens af EU-Domstolens dom af 20. juni 2013 (sag C-20/12)⁽²⁾,

- skal betingelsen om, at denne studerende er »barn« af denne grænsearbejder, da forstås således, at den studerende skal være »direkte efterkommer af første grad, hvis slægtskab med den pågældende er retligt fastslået«, idet der lægges vægt på det fastslåede slægtskabsforhold mellem den studerende og grænsearbejderen, som antages at ligge til grund for den nævnte tilknytning, eller
- skal der da lægges vægt på den omstændighed, at grænsearbejderen »fortsat forsørger den studerende«, selv om der ikke nødvendigvis foreligger et retligt slægtskabsforhold mellem grænsearbejderen og den studerende, og at der bl.a. foreligger et tilstrækkeligt samlivsforhold mellem grænsearbejderen og en af den studerendes forældre, hvis slægtskab til den studerende er retligt fastslået?
- I sidstnævnte tilfælde: Skal grænsearbejderens i teorien frivillige bidrag, såfremt dette bidrag ikke står alene, men supplerer bidraget fra den eller de forældre, der har et retligt slægtskabsforhold til den studerende og derfor i princippet har forsørgerpligt over for denne, opfylde visse kriterier om dets beskaffenhed?

⁽¹⁾ EUT L 141, s. 1.

⁽²⁾ EU:C:2013:411.

RETTE

Rettens dom af 15. juli 2015 — GEA Group mod Kommissionen

(Sag T-45/10) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — de europæiske markeder for varmemestabilisatorer og for ESBO/estere — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — prisfastsættelse, opdeling af markeder og udveksling af forretningsmæssigt følsomme oplysninger — bøder — ansvar for overtrædelsen — kapitalejersformodning — varighed af og bevis for overtrædelsen — forældelse — den administrative procedures varighed — rimelig frist — ret til forsvar)

(2015/C 302/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: GEA Group AG (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne A. Kallmayer, I. du Mont, G. Schiffers og R. Van der Hout)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Sauer og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede, bistået af advokat de W. Berg)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 8682 endelig af 11. november 2009 vedrørende en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38589 — Varmestabilisatorer) eller subsidiært påstand om nedsættelse af den pålagte bøde.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) GEA Group AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 100 af 17.4.2010.

Rettens dom af 15. juli 2015 — Akzo Nobel m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-47/10) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — de europæiske markeder for varmemestabilisatorer — beslutning, der fastslår to overtrædelser af artikel 81 EF og af artikel 53 i EØS-aftalen — fastsættelse af priser, opdeling af markeder og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — overtrædelsernes varighed — forældelse — varigheden af den administrative procedure — rimelig frist — ret til forsvar — pålæggelse af ansvar for overtrædelserne — overtrædelser begået af datterselskaber, af et partnerskab uden selvstændig juridisk personlighed og af et datterselskab — beregning af bødernes størrelse)

(2015/C 302/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Nederlandene), Akzo Nobel Chemicals GmbH (Düren, Tyskland), Akzo Nobel Chemicals BV (Amersfoort, Nederlandene) og Akcros Chemicals Ltd (Warwickshire, Det Forenede Kongerige) (først ved advokaterne C. Swaak og M. van der Woude, derefter ved advokaterne C. Swaak og R. Wesseling)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved F. Ronkes Agerbeek og J. Bourke, derefter ved F. Ronkes Agerbeek og P. Van Nuffel, som befuldmægtigede, bistået af barrister J. Holmes)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 8682 endelig af 11. november 2009 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og artikel 53 i EØS-aftalen (sag COMP/38589 — Varmestabilisatorer), eller subsidiært en påstand om nedsættelse af de pålagte bøder.

Konklusion

- 1) Artikel 2, punkt 4, 6, 21 og 23, i Kommissionens beslutning K(2009) 8682 endelig af 11. november 2009 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og artikel 53 i EØS-aftalen (sag COMP/38589 — Varmestabilisatorer) annulleres, for så vidt som Akzo Nobel Chemicals GmbH og Akzo Nobel Chemicals BV er blevet pålagt bøder.
- 2) Det samlede beløb for de bøder, der er pålagt i artikel 2, punkt 1-7 og 18-24, i beslutning K(2009) 8682, endelig nedsættes til 40 194 mio. EUR for Akzo Nobel NV og til 11 881 980 mio. EUR for Akcros Chemicals Ltd.
- 3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen
- 4) Kommissionen betaler to femtedele af de omkostninger, som er afholdt af Akzo Nobel, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV og Akcros Chemicals, og bærer tre femtedele af sine egne omkostninger. Akzo Nobel, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV og Akcros Chemicals bærer tre femtedele af deres egne omkostninger og betaler to femtedele af Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 100 af 17.4.2010.

Rettens dom af 15. juli 2015 — GEA Group mod Kommissionen

(Sag T-189/10) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — de europæiske markeder for varmemestabilisatorer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — overtrædelse begået af datterselskaber — bøder — datterselskabernes og moderselskabets solidarisk hæftelse — overskridelse af loftet på 10 % for et af datterselskaberne — afgørelse om genvedtagelse — nedsættelse af bøden for dette datterselskab — situation, hvor forpligtelsen til at betale det nedsatte beløb tilregnes det andet datterselskab og moderselskabet — ret til forsvar — retten til at blive hørt — retten til aktindsigt)

(2015/C 302/40)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: GEA Group AG (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne A. Kallmayer, I. du Mont og G. Schiffers)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Sauer og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede, bistået af advokat W. Berg)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 727 af 8. februar 2010 om ændring af Kommissionens beslutning K(2009) 8682 endelig af 11. november 2009 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38589 — Varmestabilisatorer) eller subsidiært påstand om nedsættelse af de bøder, sagsøgeren er blevet pålagt

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse K(2010) 727 af 8. februar 2010 om ændring af Kommissionens beslutning K(2009) 8682 endelig af 11. november 2009 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38589 — Varmestabilisatorer) annulleres, for så vidt som den vedrører GEA Group AG.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 179 af 3.7.2010.

Rettens dom af 15. juli 2015 — SLM og Ori Martin mod Kommissionen

(Sagerne T-389/10 og T-419/10) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — fastsættelse af priser, opdeling af markedet og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — enkelt, kompleks og vedvarende overtrædelse — forældelse — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — moderselskabet tilregnes ansvaret for overtrædelsen — proportionalitet — princippet om individuelle straffe og sanktioner — fuld prøvelsesret)

(2015/C 302/41)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (Ceprano, Italien) (ved advokaterne G. Belotti og F. Covone) (sag T-389/10) og Ori Martin SA (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat P. Ziotti) (sag T-419/10)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved B. Gencarelli, V. Bottka og P. Rossi, derefter ved V. Bottka, P. Rossi og G. Conte, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation og ændring af Kommissionens afgørelse K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure efter artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38344 — Forspændingsstål), som ændret ved Kommissionens afgørelse K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010, og ved Kommissionens afgørelse K(2011) 2269 endelig af 4. april 2011.

Konklusion

- 1) Sagerne T-389/10 og T-419/10 forenes med henblik på dommen.
- 2) Artikel 1, nr. 16), i Kommissionens afgørelse K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure efter artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38344 — Forspændingsstål), som ændret ved Kommissionens afgørelse K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010, og ved Kommissionens afgørelse K(2011) 2269 endelig af 4. april 2011, annulleres for så vidt som Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) tilregnes deltagelse i en række aftaler og former for samordnet praksis i sektoren for forspændingsstål på det indre marked og i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) fra den 10. februar 1997 til den 14. april 1997.
- 3) Artikel 2, nr. 16), i afgørelse K(2010) 4387 endelig, som ændret ved afgørelse K(2010) 6676 endelig og afgørelse K(2011) 2269 endelig, annulleres.

- 4) Den bøde, der er pålagt SLM, nedsættes fra 19,8 mio. EUR til 19 mio. EUR, hvoraf 13,3 mio. EUR pålægges solidarisk med Ori Martin SA. Som følge af det lovbestemte loft på 10 % af den samlede omsætning, der er fastsat i artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003, fastsættes den endelige bøde, der pålægges SLM, til 1,956 mio. EUR.
- 5) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 6) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler to tredjedele af SLM's omkostninger og en tredjedel af Ori Martins omkostninger.
- 7) SLM bærer en tredjedel af sine egne omkostninger.
- 8) Ori Martin bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 15. juli 2015 — Nedri Spanstaal mod Kommissionen

(Sag T-391/10) ⁽¹⁾

(Konkurrence — kartel — det europæiske marked for forspændingsstål — fastsættelse af kvoter og af priser, opdeling af markedet og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — loft på 10 % af omsætningen — relevant omsætning — samarbejde under den administrative procedure — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006)

(2015/C 302/42)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Nedri Spanstaal BV (Venlo, Nederlandene) (førsts ved advokaterne M. Slotboom og B. Haan, derefter ved M. Slotboom)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Van Nuffel, S. Noë og V. Bottka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure efter artikel 101 TEUF og artikel 53 EØS (sag COMP/38344 — Efterspændingsstål) som ændret ved Kommissionens afgørelse K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010, og ved Kommissionens afgørelse K(2011) 2269 endelig af 4. april 2011.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Nedri Spanstaal BV bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 6.11.2010.

Retten dom af 15. juli 2015 — Westfälische Drahtindustrie m.fl. mod Kommissionen(Sag T-393/10) ⁽¹⁾

(Konkurrence — kartel — det europæiske marked for forspændingsstål — fastsættelse af priser, opdeling af markedet og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — kompleks overtrædelse — enkelt og vedvarende overtrædelse — afstandtagen — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — ligebehandling — princippet om individuelle straffe og sanktioner — bedømmelse af betalingsevne — Kommissionens samarbejdsmeddelelse af 2002 — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — fuld prøvelsesret)

(2015/C 302/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Tyskland), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Tyskland) (først ved advokaterne C. Stadler og N. Tkatchenko, derefter ved C. Stadler og advokat S. Budde)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka, R. Sauer og C. Hödlmayr, som befuldmægtigede, bistået af advokat M. Buntscheck)

Sagens genstand

Påstand om annullation og ændring af Kommissionens afgørelse K (2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38344 — Forspændingsstål), som ændret ved Kommissionens afgørelse K (2010) 6676 endelig af 30. september 2010 og ved Kommissionens afgørelse K (2011) 2269 endelig af 4. april 2011, samt påstand om annullation af skrivelse fra generaldirektøren for Kommissionens generaldirektorat for konkurrence af 14. februar 2011

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse med hensyn til den bødenedsættelse, som Westfälische Drahtindustrie GmbH og Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG er blevet inddrømmet i Kommissionens afgørelse K (2010) 6676 endelig af 30. september 2010.
- 2) Artikel 2, punkt 8, i Kommissionens afgørelse K (2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38344 — Forspændingsstål), som ændret ved Kommissionens afgørelse K (2010) 6676 endelig af 30. september 2010 og ved Kommissionens afgørelse K (2011) 2269 endelig af 4. april 2011, annulleres.
- 3) Skrivelse fra generaldirektøren for Kommissionens generaldirektorat for konkurrence af 14. februar 2011 annulleres.
- 4) Westfälische Drahtindustrie, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. og Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. pålægges en bøde på 15 485 000 EUR in solidum.

- 5) Westfälische Drahtindustrie og Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co pålægges en bøde på 23 370 000 EUR in solidum.
- 6) Westfälische Drahtindustrie pålægges en bøde på 7 695 000 EUR.
- 7) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 8) Westfälische Drahtindustrie, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. og Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. bærer halvdelen af deres egne omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler. Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af omkostningerne afholdt af Westfälische Drahtindustrie, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. og Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co., herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 15. juli 2015 — *Fapricela mod Kommissionen*

(Sag T-398/10) ⁽¹⁾

(Konkurrence — kartel — det europæiske marked for forspændingsstål — fastsættelse af priser, opdeling af markedet og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — afgørelse, der fastslår en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF — samarbejde under den administrative procedure)

(2015/C 302/44)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Fapricela — Indústria de Trefilaria, SA (Ançã, Portugal) (først ved advokaterne M. Gorjão-Henriques og S. Roux, derefter ved advokaterne T. Guerreiro, R. Lopes og S. Alberto)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved Castillo de la Torre, P. Costa de Oliveira og V. Bottka, som befuldmægtigede, bistået af advokat M. Marques Mendes)

Sagens genstand

Påstand om annullation og ændring af Kommissionens afgørelse K (2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38344 — Forspændingsstål), som ændret ved Kommissionens afgørelse K (2010) 6676 endelig af 30. september 2010 og ved Kommissionens afgørelse K (2011) 2269 endelig af 4. april 2011

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse K (2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38344 — Forspændingsstål), som ændret ved Kommissionens afgørelse K (2010) 6676 endelig af 30. september 2010 og ved Kommissionens afgørelse K (2011) 2269 endelig af 4. april 2011, annulleres, for så vidt som det i denne afgørelse fastslås, at Fapricela — Indústria de Trefilaria, SA har tilsidesat artikel 101, stk. 1, TEUF, idet selskabet ud over at have deltaget i en tilsidesættelse af denne bestemmelse på det iberiske marked har deltaget i et kartel, der omfatter det indre marked, og dernæst inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og for så vidt som selskabet i denne afgørelse pålægges en bøde på 8 874 000 EUR.

- 2) Størrelsen af den bøde, som *Fapricela — Indústria de Trefilaria* pålægges, fastsættes til 8 874 000 EUR.
- 3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 4) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 15. juli 2015 — *Emesa-Trefilería og Industrias Galycas mod Kommissionen*

(Sag T-406/10) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — fastsættelse af priser, opdeling af markedet og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samarbejde under den administrative procedure — artikel 139, litra a), i Rettens procesreglement)

(2015/C 302/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: *Emesa-Trefilería, SA* (Arteixo, Spanien) og *Industrias Galycas, SA* (Vitoria, Spanien) (ved advokaterne A. Creus Carreras og A. Valiente Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved V. Bottka og F. Castilla Contreras, derefer ved V. Bottka og A. Biolan, som befuldmægtigede, bistået af barrister M. Gray)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved F. Florindo Gijón og R. Liudvinaviciute-Cordeiro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure efter artikel 101 TEUF og artikel 53 EØS (sag COMP/38344 — Efterspændingsstål) som ændret ved Kommissionens afgørelse K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010, og ved Kommissionens afgørelse K(2011) 2269 endelig af 4. april 2011

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) *Emesa-Trefilería, SA* og *Industrias Galycas, SA* bærer deres egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af Kommissionen og af Rådet for Den Europæiske Union.
- 3) Kommissionen betaler Retten et beløb på 1 500 EUR i henhold til procesreglementets artikel 139, litra a), for at erstatte en del af de omkostninger, som sidstnævnte har måttet afholde.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 15. juli 2015 — Socitrel mod Kommissionen**(Sagerne T-413/10 og T-414/10) ⁽¹⁾****(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — fastsættelse af priser, opdeling af markedet og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samarbejde under den administrative procedure — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — rimelig frist)**

(2015/C 302/46)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøgere: Socitrel — Sociedade Industrial de Trefilaria, SA (Trofa, Portugal) (ved advokaterne F. Proença de Carvalho og T. Faria) (sag T-413/10) og Companhia Previdente — Sociedade de Controle de Participações Financeiras, SA (Lisabon, Portugal) (ved advokaterne D. Proença de Carvalho og J. Caimoto Duarte) (sag T-414/10)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, P. Costa de Oliveira og V. Bottka, som befuldmægtigede, bistået af advokat M. Marques Mendes)

Sagens genstand

Påstand om annullation og ændring af Kommissionens afgørelse K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure efter artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38344 — Forspændingsstål), som ændret ved Kommissionens afgørelse K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010, og ved Kommissionens afgørelse K(2011) 2269 endelig af 4. april 2011.

Konklusion

- 1) Sagerne T-413/10 og T-414/10 forenes med henblik på dommen.
- 2) Europa-Kommissionen frifindes.
- 3) Socitrel — Sociedade Industrial de Trefilaria, SA og Companhia Previdente — Sociedade de Controle de Participações Financeiras, SA bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler

⁽¹⁾ EUT C 317 af 20.11.2010.

Rettens dom af 15. juli 2015 — voestalpine og voestalpine Wire Rod Austria mod Kommissionen**(Sag T-418/10) ⁽¹⁾****(Konkurrence — kartel — det europæiske marked for forspændingsstål — fastsættelse af priser, opdeling af markedet og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — enkelt, kompleks og vedvarende overtrædelse — agentaftale — situation, hvor agentens ulovlige adfærd tilregnes kommittenten — kommittentens manglende kendskab til agentens ulovlige adfærd — deltagelse i en af overtrædelsens komponenter og kendskab til den samlede plan — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — proportionalitet — princippet om individuelle straffe og sanktioner — fuld prøvelsesret)**

(2015/C 302/47)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: voestalpine AG (Linz, Østrig) og voestalpine Wire Rod Austria GmbH, tidligere voestalpine Austria Draht GmbH (Sankt Peter-Freienstein, Østrig) (ved advokaterne A. Ablasser-Neuhuber, G. Fussenegger, U. Denzel og M. Mayer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Sauer, V. Bottka og C. Hödlmayr, som befuldmægtigede, bistået af advokat R. Van der Hout))

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure efter artikel 101 TEUF og artikel 53 EØS (sag COMP/38344 — Efterspændingsstål) som ændret ved Kommissionens afgørelse K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010, og ved Kommissionens afgørelse K(2011) 2269 endelig af 4. april 2011

Konklusion

- 1) Artikel 2, punkt 5, i Kommissionens afgørelse K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38344 — Forspændingsstål), som ændret ved Kommissionens afgørelse K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010 og ved Kommissionens afgørelse K(2011) 2269 endelig af 4. april 2011, annulleres.
- 2) Størrelsen af den bøde, som voestalpine AG og voestalpine Wire Rod Austria GmbH er blevet pålagt in solidum nedsættes fra 22 mio. EUR til 7,5 mio. EUR.
- 3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler to tredjedele af voestalpines og voestalpine Wire Rod Austrias omkostninger.
- 5) Voestalpine og voestalpine Wire Rod Austria bærer en tredjedel af deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 15. juli 2015 — Trafilerie Meridionali mod Kommissionen

(Sag T-422/10) ⁽¹⁾

(Konkurrence — kartel — det europæiske marked for forspændingsstål — fastsættelse af priser, opdeling af markedet og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — afgørelse, der fastslår en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF — enkelt, kompleks og vedvarende overtrædelse — proportionalitet — princippet om individuelle straffe og sanktioner — fuld prøvelsesret)

(2015/C 302/48)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Trafilerie Meridionali SpA, tidligere Emme Holding SpA (Pescara, Italien) (ved advokaterne G. Visconti, E. Vassallo di Castiglione, M. Siragusa, M. Beretta og P. Ferrari)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved B. Gencarelli og V. Bottka, derefter ved V. Bottka og R. Striani og endelig ved V. Bottka og G. Conte, som befuldmægtigede, bistået af advokat P. Manzini)

Sagens genstand

Påstand om annullation og ændring af Kommissionens afgørelse K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38344 — Forspændingsstål), som ændret ved Kommissionens afgørelse K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010 og ved Kommissionens afgørelse K(2011) 2269 endelig af 4. april 2011

Konklusion

- 1) Artikel 1, punkt 17, i Kommissionens afgørelse K (2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38344 — Forspændingsstål), som ændret ved Kommissionens afgørelse K (2010) 6676 endelig af 30. september 2010 og ved Kommissionens afgørelse K (2011) 2269 endelig af 4. april 2011, annulleres, for så vidt som Kommissionen fastslog, at Trafilerie Meridionali SpA, tidligere Emme Holding SpA, deltog i den paneuropæiske del af den omhandlede overtrædelse fra den 4. marts 1997 til den 9. oktober 2000, fandt, at denne deltagelse vedrørte tretrådet snoet tråd fra den 4. marts 1997 til den 28. februar 2000, og fastslog, at denne deltagelse i den konkurrencebegrænsende adfærd omfattede perioden fra den 30. august til den 10. juni 2002.
- 2) Artikel 2, punkt 17, i afgørelse K (2010) 4387 endelig, som ændret ved Kommissionens afgørelse K (2010) 6676 endelig og ved Kommissionens afgørelse K (2011) 2269 endelig, annulleres.
- 3) Størrelsen af den bøde, som Trame pålægges, fastsættes til 3,2 mio. EUR.
- 4) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 5) Hver part bærer sine egne omkostninger hvad angår sag T-422/10.
- 6) Trafilerie Meridionali bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger hvad angår sag T-422/10 R.

⁽¹⁾ EUT C 317 af 20.11.2010.

Rettens dom af 15. juli 2015 — Redaelli Tecna mod Kommissionen

(Sag T-423/10) ⁽¹⁾

(Konkurrence — kartel — det europæiske marked for forspændingsstål — fastsættelse af priser, opdeling af markedet og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — afgørelse, der fastslår en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF — samarbejde under den administrative procedure — rimelig frist)

(2015/C 302/49)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Redaelli Tecna SpA (Milano, Italien) (ved advokaterne R. Zaccà, M. Todino, E. Cruellas Sada og S. Patuzzo)

Sagsøgt(e): Europa-Kommissionen (først ved B. Gencarelli, L. Prete og V. Bottka, derefter ved V. Bottka, G. Conte og P. Rossi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure efter artikel 101 TEUF og artikel 53 EØS (sag COMP/38344 — Efterspændingsstål) som ændret ved Kommissionens afgørelse K (2010) 6676 endelig af 30. september 2010, og ved Kommissionens afgørelse K(2011) 2269 endelig af 4. april 2011

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Redaelli Tecna SpA bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 317 af 20.11.2010.

Rettens dom af 15. juli 2015 — HIT Groep mod Kommissionen

(Sag T-436/10) (¹)

(Konkurrence — kartel — det europæiske marked for forspændingsstål — fastsættelse af priser, opdeling af markedet og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — afgørelse, der fastslår en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF — regler, hvorefter et moderselskab tilregnes sit datterselskabs konkurrencebegrænsende adfærd — formodning om, at der reelt er udøvet en afgørende indflydelse — rimelig frist)

(2015/C 302/50)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: HIT Groep BV (Haarlem, Nederlandene) (først ved advokaterne G. van der Wal, G. Oosterhuis og H. Albers, derefter ved G. van der Wal og G. Oosterhuis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Van Nuffel, S. Noë og V. Bottka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K (2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38344 — Forpændingsstål), som ændret ved Kommissionens afgørelse K (2010) 6676 endelig af 30. september 2010 og ved Kommissionens afgørelse K (2011) 2269 endelig af 4. april 2011

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) HIT Groep BV bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 317 af 20.11.2010.

Rettens dom af 15. juli 2015 — Akzo Nobel og Akcros Chemicals mod Kommissionen

(Sag T-485/11) (¹)

(Konkurrence — karteller — de europæiske markeder for varmestabilisatorer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — overtrædelse begået af et fælles datterselskab — bøder — datterselskabets og moderselskabernes solidariske hæftelse — tiårig forældelsesfrist for et af moderselskaberne — afgørelse om genvedtagelse — nedsættelse af bøden for et af moderselskaberne — situation, hvor forpligtelsen til at betale det nedsatte beløb tilregnes datterselskabet og det andet moderselskab — ret til forsvar)

(2015/C 302/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Nederlandene) og Akcros Chemicals Ltd (Warwickshire, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne C. Swaak og R. Wesseling)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved F. Ronkes Agerbeek og J. Bourke, derefter ved F. Ronkes Agerbeek og P. Van Nuffel, som befuldmægtigede, bistået af barrister J. Holmes)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 30. juni 2011 om ændring af Kommissionens beslutning K(2009) 8682 endelig af 11. november 2009 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38589 — Varmestabilisatorer), for så vidt som den er rettet til Akzo Nobel og Akcros Chemicals, eller subsidiært påstand om nedsættelse af de pålagte bøder

Konklusion

- 1) *Kommissionens afgørelse af 30. juni 2011 om ændring af Kommissionens beslutning K(2009) 8682 endelig af 11. november 2009 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38589 — Varmestabilisatorer) annulleres.*
- 2) *Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 331 af 12.11.2011.

Rettens dom af 15. juli 2015 — Knauf Insulation Technology mod KHIM — Saint Gobain Cristalería (ECOSE)

(Sag T-323/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — EF-ordmærket ECOSE — ældre nationalt ordmærke ECOSEC FACHADAS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 302/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Knauf Insulation Technology (Visé, Belgien) (ved advokat K. Manhaeve)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Geroulakos, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Saint Gobain Cristalería, SL (Madrid, Spanien) (ved advokaterne M. Montaña, S. Sebé og I. Carulla)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. april 2012 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 259/2011-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Saint Gobain Cristalería, SL og Knauf Insulation Technologies

Konklusion

- 1) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.*
- 2) *Knauf Insulation Technology betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 295 af 29.9.2012.

Rettens dom af 15. juli 2015 — Knauf Insulation Technology mod KHIM — Saint Gobain Cristalería (ECOSE TECHNOLOGY)

(Sag T-324/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — EF-figurmærket ECOSE TECHNOLOGY — ældre nationalt ordmærke ECOSEC FACHADAS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 302/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Knauf Insulation Technology (Visé, Belgien) (ved advokat K. Manhaeve)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Geroulakos, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Saint Gobain Cristalería, SL (Madrid, Spanien) (ved advokaterne M. Montaña, S. Sebé og I. Carulla)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 4. maj 2012 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1193/2011-5 og R 1426/2011-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Saint Gobain Cristalería, SL og Knauf Insulation Technologies

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 4. maj 2012 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 1193/2011-5 og R 1426/2011-5) annulleres i det omfang Appelkammeret dels har afvist søgsmålet anlagt af Knauf Insulation Technology og dels har annulleret indsigelsesafdelingens afgørelse.
- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af omkostningerne afholdt af Knauf Insulation Technology.
- 3) Saint Gobain Cristalería, SL bærer sine egen omkostninger og betaler halvdelen af omkostningerne afholdt af Knauf Insulation Technology.

⁽¹⁾ EUT C 295 af 29.9.2012.

Rettens dom af 15. juli 2015 — Pilkington Group mod Kommissionen

(Sag T-462/12) ⁽¹⁾

(Konkurrence — administrativ procedure — det europæiske marked for autoglas — offentliggørelse af en beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — afslag på begæring om fortrolig behandling af oplysninger, der angiveligt er dækket af forretningshemmeligheden — begrundelsespligt — fortrolighed — tjenestehemmelighed — berettiget forventning)

(2015/C 302/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pilkington Group Ltd (St Helens, Det Forenede Kongerige) (ved solicitors J. Scott, S. Wisking og K. Fountoukakos-Kyriakakos samt advokat C. Puech Baron)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Kellerbauer, P. Van Nuffel og G. Meessen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse K(2012) 5718 endelig af 6. august 2012 om afslag på en begæring om fortrolig behandling indgivet af Pilkington Group Ltd i medfør af artikel 8 i afgørelse 2011/695/EU vedtaget af formanden for Europa-Kommissionen af 13. oktober 2011 om høringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager (sag COMP/39 125 — Autoglas)

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse K(2012) 5718 endelig af 6. august 2012 om afslag på en begæring om fortrolig behandling indgivet af Pilkington Group Ltd i medfør af artikel 8 i afgørelse 2011/695/EU vedtaget af formanden for Europa-Kommissionen af 13. oktober 2011 om høringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager (sag COMP/39 125 — Autoglas) annulleres, for så vidt som den vedrører Pilkington Groups begæring angående 115. betragtning til beslutning K(2008) 6815 endelig om en procedure efter artikel 81 [EF] og artikel 53 i EØS-aftalen.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) Pilkington Group betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 379 af 8.12.2012.

Rettens dom af 15. juli 2015 — AGC Glass Europe m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-465/12) ⁽¹⁾

(Konkurrence — administrativ procedure — det europæiske marked for autoglas — offentliggørelse af en afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 81 EF — afslag på en begæring om fortrolig behandling af oplysninger, som Kommissionen påtænker at offentliggøre — begrundelsespligt — fortrolighed — tavshedspligt — bødefritagelsesordningen — berettiget forventning — ligebehandling)

(2015/C 302/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: AGC Glass Europe (Bruxelles, Belgien), AGC Automotive Europe SA (Fleurus, Belgien), AGC France SAS (Boussois, Frankrig), AGC Flat Glass Italia Srl (Cuneo, Italien), AGC Glass UK Ltd (Northampton, Det Forenede Kongerige) og AGC Glass Germany GmbH (Wegberg, Tyskland) (ved advokaterne L. Garzaniti, J. Blockx, P. Niggemann og A. Burckett St Laurent samt solicitor S. Ryan)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Kellerbauer, G. Meessen og P. Van Nuffel, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2012) 5719 final af 6. august 2012 om afslag på en begæring om fortrolig behandling indgivet af AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd og AGC Glass Germany GmbH i medfør af artikel 8 i afgørelse 2011/695/EU, vedtaget af formanden for Europa-Kommissionen af 13. oktober 2011, om høringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager (sag COMP/39.125 — Autoglas)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd og AGC Glass Germany GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 379 af 8.12.2012.

Rettens dom af 15. juli 2015 — Cactus mod KHIM — Del Rio Rodríguez (CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ)

(Sag T-24/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ — ældre EF-ordmærke CACTUS og ældre EF-figurmærke Cactus — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 76, stk. 1 og 2, i forordning nr. 207/2009)

(2015/C 302/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Cactus SA (Bertrange, Luxembourg) (ved advokat K. Manhaeve)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Isabel Del Rio Rodríguez (Malaga, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 19. oktober 2012 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2005/2011-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Cactus SA og Isabel Del Rio Rodríguez.

Konklusion

- 1) Punkt 1 i konklusionen i afgørelsen truffet den 19. oktober 2012 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2005/2011-2) annulleres, for så vidt som den medfører forkastelse af indsigelsessagen med den begrundelse, at »detailhandel med naturlige planter og blomster, frø; friske frugter og grøntsager«, som henhører under klasse 35, ikke er omfattet af de ældre varemærker.
- 2) Punkt 2 i afgørelsen truffet den 19. oktober 2012 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret, nævnt ovenfor, annulleres for så vidt som den medfører annullation af den del af indsigelsesafdelingens afgørelse, hvorved indsigelsen blev taget til følge for så vidt angår »naturlige blomster og planter; frø«, som henhører under klasse 31, samt punkt 1 i konklusionen i denne samme afgørelse, hvorved indsigelsen blev forkastet for så vidt angår de nævnte varer.
- 3) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 4) Cactus SA betaler en tredjedel af de af parterne for Retten afholdte omkostninger. Harmoniseringskontoret betaler to tredjedele af de nævnte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 101 af 6.4.2013.

Rettens dom af 15. juli 2015 — Dennekamp mod Parlamentet(Sag T-115/13) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende medlemskab af den supplerende pensionsordning for visse medlemmer af Europa-Parlamentet — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet — artikel 8, litra b), i forordning (EF) nr. 45/2001 — videregivelse af personoplysninger — betingelser vedrørende nødvendigheden af videregivelse af personoplysninger og risikoen for krænkelse af den pågældende persons legitime interesser)

(2015/C 302/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Gert-Jan Dennekamp (Giethoorn, Nederlandene) (ved advokaterne O. Brouwer, T. Oeyen og E. Raedts)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Lorenz og N. Görnitz, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Republikken Finland (ved H. Leppo, som befuldmægtiget), Kongeriget Sverige (først ved A. Falk, C. Meyer-Seitz, S. Johannesson og U. Persson, derefter ved A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg, C. Hagerman og F. Sjövall, som befuldmægtigede) og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) (ved A. Buchta og U. Kallenberger, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Parlamentets afgørelse A (2012) 13180 af 11. december 2012, hvorved sagsøgeren fik afslag på aktindsigt i visse dokumenter vedrørende medlemskab af den supplerende pensionsordning for visse medlemmer af Europa-Parlamentet

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om den i sagen nedlagte påstand om annullation af Parlamentets afgørelse A (2012) 13180 af 11. december 2012, hvorved Gert-Jan Dennekamp fik afslag på aktindsigt i visse dokumenter vedrørende medlemskab af den supplerende pensionsordning for visse medlemmer af Europa-Parlamentet, i det omfang afgørelsen gav afslag på aktindsigt i navnene på de 65 medlemmer af Parlamentet, som er sagsøgere i de sager, der gav anledning til kendelse af 15. december 2010, Albertini m. fl. og Donnelly mod Parlamentet (T 219/09 og T 326/09, Sml., EU:T:2010:519), og dom af 18. oktober 2011, Purvis mod Parlament (T-439/09, Sml., EU:T:2011:600).
- 2) Afgørelse A (2012) 13180 annulleres, i det omfang den giver afslag på aktindsigt i navnene på deltagerne af Parlamentets supplerende pensionsordning, der som medlemmer af Europa-Parlamentets plenarforsamling reelt har deltaget i afstemningen om denne supplerende pensionsordning ved afstemningerne den 24. april 2007, den 22. april 2008 og den 10. maj 2012.
- 3) I øvrigt frifindes Europa-Parlamentet.
- 4) Parlamentet bærer sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af Gert-Jan Dennekamps omkostninger.
- 5) Gert-Jan Dennekamp bærer en fjerdedel af sine egne omkostninger.

- 6) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS), Den Finske Republik og Kongeriget Sverige bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 114 af 20.4.2013.

Retten dom af 15. juli 2015 — Deutsche Rockwool Mineralwoll mod KHIM — Recticel (λ)

(Sag T-215/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — fortabelsessag — EF-figurmærket λ — reel brug — brug som en del af et sammensat varemærke — bevis for brug — artikel 15 og artikel 51, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 302/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG (Gladbeck, Tyskland) (ved advokat J. Krenzle)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved L. Rampini, derefter ved P. Bullock og N. Bambara, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Recticel SA (Bruxelles, Belgien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. februar 2013 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 112/2012-5) vedrørende en annullationssag mellem Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG og Recticel SA

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 22.6.2013.

Retten dom af 15. juli 2015 — Portugal mod Kommissionen

(Sag T-314/13) ⁽¹⁾

(Samhørighedsfonden — udvikling af havneinfrastrukturen i den selvstyrende region Madeira (havnen i Caniçal) — nedsættelse af finansiel støtte — manglende overholdelse af fristen for vedtagelse af en afgørelse — overtrædelse af væsentlige formforskrifter)

(2015/C 302/59)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne M. Gorjão-Henriques og J. da Silva Sampaio)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Guerra e Andrade og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af artikel 1 og 2 i Kommissionens afgørelse K(2013) 1870 endelig af 27. marts 2013 om nedsættelse af finansiel støtte fra Samhørighedsfonden til Den Portugisiske Republik vedrørende projektet »Udvikling af havneinfrastrukturen i den selvstyrende region Madeira — havnen i Caniçal«, Madeira (Portugal)

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse K (2013) 1870 endelig af 27. marts 2013 om nedsættelse af finansiel støtte fra Samhørighedsfonden til Den Portugisiske Republik vedrørende projektet »Udvikling af havneinfrastrukturen i den selvstyrende region Madeira — havnen i Caniçal«, Madeira (Portugal), annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 3.8.2013.

Rettens dom af 15. juli 2015 — Westermann Lernspielverlag mod KHIM — Diset (bambinoLÜK)

(Sag T-333/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket bambinoLÜK — ældre EF-figurmærke BAMBINO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 302/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Westermann Lernspielverlag GmbH (Braunschweig, Tyskland) (ved advokaterne A. Nordemann og M. Maier)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Diset, SA (Barcelona, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. april 2013 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1323/2012-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Diset, SA og Westermann Lernspielverlag GmbH

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Westermann Lernspielverlag GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 31.8.2013.

Rettens dom af 15. juli 2015 — CSF mod Kommissionen(Sag T-337/13) ⁽¹⁾

(Tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 2006/42/EF — maskiner forsynet med CE-mærkning — væsentlige sikkerhedskrav — fare for personers sikkerhed — sikkerhedsklausul — Kommissionens afgørelse, der erklærer en national foranstaltning om forbud mod markedsføring for berettiget — betingelser for gennemførelsen af sikkerhedsklausulen — åbenbart urigtigt skøn — ligebehandling)

(2015/C 302/61)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: CSF Srl Grumolo delle Abbadesse, Italien (ved advokaterne R. Santoro, S. Armellini og R. Bugaro)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Zavvos, som befuldmægtiget, bistået af advokat M. Pappalardo)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Danmark (først ved V. Pasternak Jørgensen og M. Wolff, derefter ved M. Wolff, C. Thorning, U. Melgaard og M. Lyshøj, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2013/173/EU af 8. april 2013 om en foranstaltning, der er truffet af Danmark i overensstemmelse med artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF, og som forbyder en type af multifunktionelle jordflytningsmaskiner (EUT L 101, s. 29)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) CSF Srl bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Kommissionen har afholdt i forbindelse med det foreliggende søgsmål og anmodningen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Kongeriget Danmark bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 233 af 10.8.2013.

Rettens dom af 15. juli 2015 — TVR Automotive mod KHIM — TVR Italia (TVR ITALIA)(Sag T-398/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket TVR ITALIA — det ældre nationale ordmærke og EF-ordmærket TVR — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — fortabelsessag — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 — artikel 15, stk.1, i forordning nr. 207/2009)

(2015/C 302/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: TVR Automotive Ltd (Whiteley, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne A. von Mühlendahl og H. Hartwig)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved G. Schneider og S. Hanne, derefter ved J. Crespo Carillo, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: TVR Italia Srl (Canosa, Italien) (ved advokat F. Caricato)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. maj 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 823/2011-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Muadib Beteiligung GmbH og TVR Italia Srl

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 14. maj 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 823/2011-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Muadib Beteiligung GmbH og TVR Italia Srl, annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 3) Harmoniseringskontoret og TVR Italia betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 274 af 21.9.2013.

Rettens dom af 15. juli 2015 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-561/13) ⁽¹⁾

(EUGFL — garantisektionen — EGFL og ELFUL — udgifter, som er udelukket fra finansiering — program for udvikling af landdistrikterne for Galicien (2007-2013) — støtte til udvikling af landdistrikterne — kompensationen for naturlige ulemper — udgifter afholdt af Spanien — kontrol på stedet — forpligtelsen til optælling af dyr — artikel 10, stk. 2 og 4, og artikel 14, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1975/2006 — artikel 35, stk. 1, i forordning (EF) nr. 796/2004 — proceduren for afsigelse af udeblivelsesdom)

(2015/C 302/63)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (først ved abogado del Estado N. Díaz Abad, derefter ved abogado del Estado M. Sampol Pucurull)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved I. Galindo Martín og P. Rossi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Delvis annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/433/EU af 13. august 2013 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 219, s. 49), for så vidt som den vedrører udgifter, som Kongeriget Spanien har afholdt med et beløb på 757 968,97 EUR

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 367 af 14.12.2013.

Rettens dom af 15. juli 2015 — Australian Gold mod KHIM — Effect Management & Holding (HOT)

(Sag T-611/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — figurmærket HOT — absolutte registreringshindringer — manglende beskrivende karakter — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 75, andet punktum, i forordning nr. 207/2009 — kontraktlage ved appelkammeret — artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 216/96 — kontraanke ved Retten — artikel 134, stk. 3, i procesreglementet af 2. maj 1991)

(2015/C 302/64)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Australian Gold LLC (Indianapolis, Indiana, De Forenede Stater) (ved advokaterne A. von Mühlendahl og H. Hartwig)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Poch og S. Hanne, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Effect Management & Holding GmbH (Vöcklabruck, Østrig) (ved advokat H. Pernez)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. september 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1881/2012-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Australian Gold LLC og Effect Management & Holding GmbH

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 10. september 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1881/2012-4), annulleres, for så vidt som der deri ikke er blevet truffet afgørelse om Australian Gold LLC's anmodning vedrørende »midler til rengøring, polering og fjernelse af pletter samt slibemidler«, der henhører under klasse 3, og »sanitære præparater til medicinske formål«, der henhører under klasse 5, og for så vidt som den har ophævet og omgjort annullationsafdelingens afgørelse for »parfumeriartikler, æteriske olier, midler til krops- og skønhedspleje, navnlig shampoo, brusegelé, bodylotioner, ansigtscreme«, der henhører under klasse 3.
- 2) Den klage, som Effect Management & Holding GmbH har indgivet til appelkammeret, afslås for så vidt angår »parfumeriartikler, æteriske olier, midler til krops- og skønhedspleje, navnlig shampoo, brusegelé, bodylotioner, ansigtscreme«.

- 3) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 4) Harmoniseringskontoret frifindes med hensyn til Effect Management & Holdings påstand om omgørelse.
- 5) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

**Rettens dom af 14. juli 2015 — Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen mod KHIM
(Lembergerland)**

(Sag T-55/14) ⁽¹⁾

*(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Lembergerland — absolut registreringshindring —
vinmærke, som indeholder geografiske betegnelser — artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning (EF) nr. 207/
2009)*

(2015/C 302/65)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen eG (Vaihingen an der Enz, Tyskland) (ved advokat H. Steffan)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Poch, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 14. november 2013 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 566/2013-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet Lembergerland som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen eG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 15.3.2014.

**Rettens dom af 15. juli 2015 — The Smiley Company mod KHIM — The Swatch Group Management
Services (HAPPY TIME)**

(Sag T-352/14) ⁽¹⁾

*(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket HAPPY TIME — det ældre
internationale ordmærke HAPPY HOURS — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i
forordning (EF) nr. 207/2009)*

(2015/C 302/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: The Smiley Company SPRL (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne I.M. Helbig, P. Hansmersmann og S. Rengshausen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: The Swatch Group Management Services AG (Biel, Schweiz)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. februar 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1497/2013-1) vedrørende en indsigelsessag mellem The Swatch Group Management Services AG og The Smiley Company SPRL

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) The Smiley Company SPRL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 28.7.2014.

Rettens dom af 15. juli 2015 — Rouffaud mod EEAS

(Sag T-457/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — kontraktansat til varetagelse af hjælpefunktioner — ændring af kontrakten — regel om overensstemmelse mellem stævningen og klagen — tjenstemandsvedtægtens artikel 91, stk. 2)

(2015/C 302/67)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Thierry Rouffaud (Bruxelles, Belgien) (først ved advokaterne M. de Abreu Caldas, D. de Abreu Caldas og J.N. Louis, derefter ved advokaterne J.N. Louis og N. de Montigny)

Den anden part i appelsagen: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS) (ved S. Marquardt og M. Silva, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Tredje Afdeling) den 9. april 2014 i sag F-59/13, Rouffaud mod EEAS (Sml.Pers., EU:F:2014:49), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Personaleretten (Tredje Afdeling) den 9. april 2014 i sag F-59/13, Rouffaud mod EEAS (Sml.Pers., EU:F:2014:49), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Personaleretten.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 11.8.2014.

Retten dom af 16. juli 2015 — Roland mod KHIM — Louboutin (Rød nuance på en skosål)(Sag T-631/14)⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om et EF-varemærke bestående af en rød nuance på en skosål — det ældre internationale figurmærke my SHOES — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 302/68)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Roland SE (Essen, Tyskland) (ved advokaterne C. Onken og O. Rauscher)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved S. Pétrequin og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Christian Louboutin (Paris, Frankrig) (ved advokat T. van Innis)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. maj 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1591/2013-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Roland SE og M. Christian Louboutin.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Roland SE betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 380 af 27.10.2014.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 15. juni 2015 — Close og Cegelec mod Parlamentet

(Sag T-259/15 R)

(Særlige rettergangsformer — offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbudsprocedure — opførelse af en energienhed — afvisning af en tilbudsgivers bud og tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2015/C 302/69)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: SA Close (Harzé-Aywaille, Belgien) og Cegelec (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne J.-M. Ridders og J.-L. Teheux)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved M. Rantala, M. Mraz og F. Poilvache, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af afgørelsen af 19. marts 2015, hvorved Parlamentet afviste det bud, som sagsøgerne havde fremsat som led i udbud INLO-D-UIPL-T-14-A04 om en offentlig bygge- og anlægskontrakt parti 73 (energienhed) for »projekt vedrørende udvidelse og modernisering af Konrad Adenauer-Bygningen i Luxembourg«, og af afgørelsen af samme dag, hvorved den pågældende kontrakt blev tildelt en anden tilbudsgiver

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 15. maj 2015 — Klymenko mod Rådet

(Sag T-245/15)

(2015/C 302/70)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Rusland) (ved barristers B. Kennelly og J. Pobjoy og solicitor R. Gherson)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015 L 62, s. 25) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015 L 62, s. 1), annulleres i det omfang de finder anvendelse over for sagsøgeren.
- Subsidiært fastslås det, at artikel 1, stk. 1, i Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 (som ændret) og artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 (som ændret) er uanvendelige på grund af ulovlighed, i det omfang de finder anvendelse over for sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Rådet ikke har angivet et korrekt retsgrundlag for Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 (herefter »afgørelsen«) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 (herefter »forordningen«) (herefter samlet »de anfægtede retsakter«). Artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union er ikke et korrekt retsgrundlag for afgørelsen, idet det klagepunkt, der blev rejst over for sagsøgeren, ikke identificerede ham som en person, der har undergraved demokratiet i Ukraine eller berøvet den ukrainske befolkning de goder, der kommer af en bæredygtig udvikling i landet (som omhandlet i artikel 23 TEU og de generelle bestemmelser i artikel 21, stk. 2, TEU). Eftersom afgørelsen var ugyldig, kunne Rådet ikke støtte sig på artikel 215, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ved vedtagelsen af forordningen.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Rådet har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at lægge til grund, at kriteriet for at opføre sagsøgeren på listen i artikel 1, stk. 1, i Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 (som ændret) og i artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 (som ændret) var opfyldt. Sagsøgeren er ikke blevet gjort til genstand for en straffesag »for uretmæssig tilegnelse af offentlige midler eller aktiver«, og han er heller ikke blevet gjort til genstand for en straffesag »or som indehaver af offentligt hverv at misbruge offentligt embede med henblik på at skaffe sig selv eller en tredjemand en uberettiget fordel«.

3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Rådet har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar samt retten til god forvaltning og til en effektiv domstolsprøvelse. Navnlige har Rådet undladt omhyggeligt og upartisk at undersøge, om de anførte grunde, der var angivet som begrundelse for en genopførelse, var velbegrundede i lyset af de bemærkninger, som sagsøgeren havde fremsat forud for genopførelsen.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Rådet har tilsidesat sin forpligtelse til at angive en tilstrækkelig begrundelse for at genopføre sagsøgeren.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at Rådet ubegrundet og uforholdsmæssigt har tilsidesat sagsøgerens grundlæggende rettigheder, herunder dennes ret til beskyttelse af ejendom og omdømme. De anfægtede retsakters konsekvenser for sagsøgeren er vidtrækkende, både hvad angår dennes ejendom og dennes globale omdømme. Rådet har ikke godtgjort, at indefrysningen af sagsøgerens aktiver og økonomiske ressourcer er forbundet med eller begrundet i noget legitimt mål, og endnu mindre, at den er forholdsmæssig i forhold til et sådant mål.
6. Med det sjette anbringende, der er anført til støtte for konstateringen om ulovlighed, gøres det gældende, at såfremt artikel 1, stk. 1, i Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 (som ændret) og artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 (som ændret) i modsætning til det i andet anbringende anførte skal fortolkes således, at de omfatter enhver efterforskning forestået af de ukrainske myndigheder, uanset om der foreligger nogen retsafgørelse, som understøtter denne, eller nogen retssag, hvorved der foretages en efterprøvelse heraf eller føres tilsyn hermed, vil opførelseskriteriet henses til det vilkårlige omfang og det vilkårlige anvendelsesområde, som vil følge af en sådan bred fortolkning, savne et korrekt retsgrundlag og/eller være uforholdsmæssigt i forhold til målene med afgørelsen og forordningen. Bestemmelsen vil derfor være ulovlig.

Sag anlagt den 1. juni 2015 — AlzChem mod Kommissionen

(Sag T-284/15)

(2015/C 302/71)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: AlzChem AG (Trostberg, Tyskland) (ved solicitor P. Alexiadis og advokaterne A. Borsos og I. Georgiopoulos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Artikel 2 i Kommissionens afgørelse af 15. oktober 2014 i henhold til artikel 107, stk. 1, og artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde vedrørende statsstøtte SA.22797 — (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) iværksat af Slovakiet til støtte for NCHZ annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen begik en fejl, da den fandt, at NCHZ's fortsatte drift i henhold til kreditorudvalgets beslutning ikke udgjorde statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.
 - Kommissionen begik en retlig fejl og anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den fandt, at Novácké chemické závody, a. s. v konkurze (NCHZ) ikke havde opnået nogen fordel, mens selskabets drift blev fortsat efter kreditorudvalgets og de sikrede kreditorers beslutning.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte sin begrundelsespligt som omhandlet i artikel 296 TEUF med hensyn til, hvorvidt kreditorudvalgets og de sikrede kreditorers beslutning kunne tilregnes staten.
 - Kommissionen undlod at give en begrundelse i forbindelse med domstolen i Trenčín's godkendelse af kreditorudvalgets og de sikrede kreditorers beslutning. Kommissionen undlod ligeledes at give en begrundelse i forbindelse med de sikrede kreditorers vetoet vedrørende den fortsatte drift af NCHZ i henhold til den slovakiske konkurslovgivning.

Sag anlagt den 29. maj 2015 — Syria Steel og Al Buroj Trading mod Rådet

(Sag T-285/15)

(2015/C 302/72)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Syria Steel SA (Homs, Syrien) og Al Buroj Trading (Damaskus, Syrien) (ved solicitor V. Davies og T. Eicke, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2013/255/FUSP af 31. maj 2013 om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 147, s. 14), som ændret, og/eller Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2015/383 af 6. marts 2015 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 64, s. 41) annulleres, for så vidt som de angår sagsøgerne.
- Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning (EU) nr. 442/2011 (EUT L 16, s. 1), som ændret, og/eller Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/375 af 6. marts 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 64, s. 10) annulleres, for så vidt som de angår sagsøgerne.
- Den Europæiske Union tilpligtes at betale erstatning til sagsøgerne.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at der ikke er retsgrundlag for at vedtage restriktive foranstaltninger over for sagsøgerne, og/eller om, at der foreligger et åbenbart urigtigt skøn, idet der ikke er nogen logisk forbindelse mellem sagsøgerne og de personer eller enheder, som de af EU vedtagne restriktive foranstaltninger er rettet imod, navnlig dem, der drager fordele af eller støtter det syriske regime.
2. Andet anbringende om, at de anfægtede afgørelser og forordninger fra Rådet tilsidesætter sagsøgernes grundlæggende rettigheder, som er sikret i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og/eller i den europæiske menneskerettighedskonvention, herunder sagsøgernes ret til god forvaltning, deres ret til forsvar, begrundelsespligten og uskyldsformodningen, retten til effektive retsmidler og en retfærdig rettergang, friheden til at drive virksomhed og ejendomsretten.

Sag anlagt den 28. maj 2015 — KF mod SATCEN

(Sag T-286/15)

(2015/C 302/73)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: KF (Berlin, Tyskland) (ved advokat A. Kunst)

Sagsøgt: EU-Satellitcentret (SATCEN)

Sagsøgerens påstande

- Annulation/ophævelse af klageudvalgets afgørelse af 26. januar 2015, meddelt til sagsøgeren den 23. marts 2015, om afslag på to af sagsøgerens klager. Sagsøgeren har gjort gældende, at artikel 28.6 i vedtægten for de ansatte ved SATCEN⁽¹⁾ ikke finder anvendelse i henhold til artikel 277 TEUF.
- Annulation af SATCEN's stiltiende afgørelse af 5. juli 2013 om afslag på sagsøgerens ansøgning om bistand.
- Annulation af SATCEN's afgørelse af 5. juli 2013 om at suspendere sagsøgeren fra tjeneste og iværksætte disciplinær forfølgning, subsidiært efterprøvelse af afgørelsens lovlighed i forbindelse med søgsmålet til prøvelse af afgørelsen om fjernelse fra tjenesten.
- Annulation af SATCEN's afgørelse om fjernelse fra tjenesten af 28. februar 2014.
- SATCEN tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for det økonomiske tab, der er lidt i form af løn, indtægter og rettigheder, indtil udløbet af sagsøgerens kontrakt, og for det lille ikke-økonomiske tab, som efter ret og billighed foreløbigt er opgjort til 500 000 EUR.
- SATCEN tilpligtes at betale sagens omkostninger, med tillæg af renter på 8 %.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Sagsøgeren har til støtte for påstanden om annullation af den af SATCEN's klageudvalg truffne afgørelse af 26. januar 2015 fremført et anbringende om tilsidesættelse af sagsøgerens ret til effektive retsmidler og en retfærdig rettergang.
 - Klageudvalget bortså fra hovedparten af sagsøgerens faktiske og retlige anbringender og behandlede/efterprøvede stort set ikke nogen af de adskillige tilsidesættelser af sagsøgerens grundlæggende rettigheder.
2. Sagsøgeren har til støtte for påstanden om annullation af SATCEN's stiltiende afgørelse af 5. juli 2013 om afslag på at yde bistand i henhold til artikel 2.6 i vedtægten for de ansatte ved SATCEN fremført to anbringender.
 - Det første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af pligten til at yde bistand i henhold til artikel 2.6 i vedtægten for de ansatte ved SATCEN og af sagsøgerens ret i henhold til artikel 31 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«).
 - Det andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 12a i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og af sagsøgerens ret i henhold til chartrets artikel 31.
3. Sagsøgeren har til støtte for påstanden om annullation af SATCEN's afgørelse om suspension og af SATCEN's afgørelse om at iværksætte disciplinær forfølgning fremført tre anbringender.
 - Det første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af princippet om upartiskhed og af sagsøgerens ret til god forvaltning og at der foreligger magtmisbrug.
 - Det andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar og af artikel 1.1 og artikel 2 i bilag IX til vedtægten for de ansatte ved SATCEN samt at der foreligger magtmisbrug.
 - Det tredje anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af princippet om uskyldsformodning.
4. Sagsøgeren har til støtte for påstanden om annullation af SATCEN's afgørelse af 28. februar 2014 om fjernelse fra tjenesten fremført fire anbringender.
 - Det første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar, af artikel 10.1 i bilag IX til vedtægten for de ansatte ved SATCEN og af sagsøgerens ret til god forvaltning.
 - Det andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af princippet om upartiskhed.
 - Det tredje anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af forpligtelsen til at fastslå den subjektive sandhed vedrørende de faktiske omstændigheder, som ansættelsesmyndigheden har lagt til grund, af sagsøgerens ret til oplysninger med henblik på at godtgøre hendes uskyld og af princippet om uskyldsformodning.
 - Det fjerde anbringende er, at der foreligger magtmisbrug. Direktørens rapport indeholder ikke de faktiske omstændigheder, der er klaget over. Formanden for disciplinærudvalget afslog med urette at rette henvendelse til direktøren med henblik på at fastslå de specifikke handlinger, som foreholdes sagsøgeren.

(¹) Rådets afgørelse 2009/747/FUSP af 14. september 2009 om vedtægten for de ansatte ved Den Europæiske Unions Satellitcenter (EUT 2009 L 276, s. 1).

Sag anlagt den 5. juni 2015 — ArcelorMittal Ruhrort mod Kommissionen**(Sag T-294/15)**

(2015/C 302/74)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg, Tyskland) (ved advokat H. Janssen og G. Engel)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Kommissionens afgørelse af 25. november 2014 i sag Statsstøtte SA.33995 (2013) (ex 2013/NN) — Tyskland, støtte til el fra vedvarende energikilder og reduceret EEG-afgift for energiintensive forbrugere C(2014) 8786 final annulleres i henhold til artikel 264 TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF

Sagsøgeren har gjort gældende, at reduktionen af EEG-afgiften ikke udgør statsstøtte, idet der hverken er blevet tildelt eller givet afkald på statslige midler. Reduktionen af EEG-afgiften er heller ikke selektiv. Endvidere fordrejer den ikke konkurrencen, og den påvirker heller ikke samhandelen på det indre marked.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 108, stk. 3, TEUF

Såfremt der i modsætning til sagsøgerens opfattelse måtte foreligge statsstøtte, er sagsøgte efter sagsøgerens opfattelse ikke berettiget til at kræve tilbagebetaling i henhold til artikel 108, stk. 3. Reduktionen af EEG-afgiften er nemlig ikke en ny støtte, da sagsøgte allerede i 2002 godkendte den foregående ordning, der i de væsentligste forhold var indholdsmæssigt identisk.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, TEUF

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at afgørelsen udgør en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, TEUF og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Sagsøgte burde i den henseende ikke have bedømt de undersøgte omstændigheder på grundlag af de retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020, som sagsøgte først offentliggjorde den 28. juni 2014. I stedet for burde sagsøgte have anvendt de i 2008 offentliggjorte retningslinjer. Hvis målestokken fra 2008 var blevet lagt til grund, ville sagsøgte ikke kunne have nået til et andet resultat, end at den angivelige støtte var forenelig med det indre marked.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 108, stk. 1, TEUF og retssikkerhedsprincippet

Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at sagsøgte tilsidesatte retssikkerhedsprincippet og artikel 108, stk. 1, TEUF, idet sagsøgte traf den anfægtede afgørelse i en procedure om ny støtte. Da sagsøgte havde godkendt forgængerlovgivningen til EEG 2012, burde sagsøgte have truffet en afgørelse i en procedure om eksisterende støtte, og ikke i en procedure om ny støtte.

Sag anlagt den 23. juni 2015 — Deutsche Edelstahlwerke mod Kommissionen

(Sag T-319/15)

(2015/C 302/75)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Edelstahlwerke GmbH (Witten, Tyskland) ved advokaterne H. Janssen og S. Altenschmidt)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 25. november 2014 i sag Statsstøtte SA.33995 (2013) (ex 2013/NN) — Tyskland, støtte til el fra vedvarende energikilder og reduceret EEG-afgift for energiintensive forbrugere C(2014) 8786 endelig annulleres i henhold til artikel 264 TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF

Sagsøgeren har gjort gældende, at reduktionen af EEG-afgiften ikke udgør statsstøtte, idet der hverken er blevet tildelt eller givet afkald på statslige midler. Reduktionen af EEG-afgiften er heller ikke selektiv. Endvidere foredrejer den ikke konkurrencen, og den påvirker heller ikke samhandelen på det indre marked.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 108, stk. 3, TEUF

Såfremt der i modsætning til sagsøgerens opfattelse måtte foreligge statsstøtte, er sagsøgte efter sagsøgerens opfattelse ikke berettiget til at kræve tilbagebetaling i henhold til artikel 108, stk. 3. Reduktionen af EEG-afgiften er nemlig ikke en ny støtte, da sagsøgte allerede i 2002 godkendte den foregående ordning, der i de væsentligste forhold var indholdsmæssigt identisk.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, TEUF

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at afgørelsen udgør en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, TEUF og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Sagsøgte burde i den henseende ikke have bedømt de undersøgte omstændigheder på grundlag af de retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020, som sagsøgte først offentliggjorde den 28. juni 2014. I stedet for burde sagsøgte have anvendt de i 2008 offentliggjorte retningslinjer. Hvis målestokken fra 2008 var blevet lagt til grund, ville sagsøgte ikke kunne have nået til et andet resultat, end at den angivelige støtte var forenelig med det indre marked.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 108, stk. 1, TEUF og retssikkerhedsprincippet

Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at sagsøgte tilsidesatte retssikkerhedsprincippet og artikel 108, stk. 1, TEUF, idet sagsøgte traf den anfægtede afgørelse i en procedure om ny støtte. Da sagsøgte havde godkendt forgængerlovgivningen til EEG 2012, burde sagsøgte have truffet en afgørelse i en procedure om eksisterende støtte, og ikke i en procedure om ny støtte.

Sag anlagt den 30. juni 2015 — Modas Cristal mod KHIM — Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama (KRISTAL)

(Sag T-345/15)

(2015/C 302/76)

Stævningen affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Modas Cristal, SL (Santa Lucía, Spanien) (ved advokat E. Manresa Medina)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama Anonim Sirketi (Denizli, Tyrkiet)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama Anonim Sirketi

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »KRISTAL« — varemærkeansøgning nr. 10 574 473

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. april 2015 af Femte Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 341/2014-5)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse om, at der er godtgjort reel brug af det spanske varemærke nr. 2 569 089 »MODAS CRISTAL« i klasse 35, og at den nye ansøgning er uforenelig med de spanske varemærker nr. 2 569 089 »MODAS CRISTAL« i klasse 35 og nr. 2 763 821 »home CRISTAL« i klasse 24, annulleres.

— Harmoniseringskontoret og eventuelle intervenienter til støtte for dette tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 18. juni 2015 — Bank Tejarat mod Rådet

(Sag T-346/15)

(2015/C 302/77)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bank Tejarat (Teheran, Iran) (ved solicitors S. Zaiwalla, P. Reddy og A. Meskarian, M. Brindle, QC, og barrister R. Blakeley)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2015/556 af 7. april 2015 om ændring af [Rådets] afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 92, s. 101) annulleres, for så vidt som den finder anvendelse på sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/549 af 7. april 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 92, s. 12) annulleres, for så vidt som den finder anvendelse på sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 266 TEUF.

- De anfægtede foranstaltninger er i strid med artikel 266 TEUF, idet Rådet ikke har vedtaget de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme Den Europæiske Unions Domstols dom i sag T-176/12.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om *res judicata*.

- De anfægtede foranstaltninger er i strid med princippet om *res judicata* og/eller retssikkerhedsprincippet og/eller princippet om retskraft.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse.

- Vedtagelsen af de anfægtede foranstaltninger udgør en tilsidesættelse af effektivitetsprincippet, af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse og af sagsøgerens rettigheder i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og/eller i henhold til artikel 6 og 13 i den europæiske menneskerettighedskonvention, idet de indebærer, at Domstolens dom i sag T-176/12 mister sin effektive virkning.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af retten til god forvaltning.

- De anfægtede foranstaltninger tilsidesætter sagsøgerens ret til god forvaltning, for så vidt som Rådet hverken har behandlet sagsøgeren uvildigt eller retfærdigt.

5. Femte anbringende om tilsidesættelse af retten til respekt for omdømme og af ejendomsretten
 - De anfægtede foranstaltninger tilsidesætter sagsøgerens rettigheder i henhold til artikel 7 og 17 i chartret om grundlæggende rettigheder og/eller artikel 8 i EMRK samt artikel 1 i første tillægsprotokol til den europæiske menneskerettighedskonvention og/eller proportionalitetsprincippet.
6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten
 - Rådet har ikke angivet en tilstrækkelig begrundelse for de anfægtede foranstaltninger, og sagsøgeren var ikke i stand til effektivt at reagere på Rådets påstand.
7. Syvende anbringende om et åbenbart urigtigt skøn
 - De væsentlige kriterier for opførelse er under alle omstændigheder ikke opfyldt, og Rådet har begået et åbenbart urigtigt skøn ved at vedtage de anfægtede foranstaltninger, idet de i begrundelsen indeholdte påstande er forkerte, og idet kriterierne for opførelse ikke er opfyldt.

Sag anlagt den 4. juli 2015 — ADR Center mod Kommissionen

(Sag T-364/15)

(2015/C 302/78)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ADR Center Srl (Rom, Italien) (ved advokat L. Tantalò)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2015) 3117 af 4. maj 2015, annulleres.
- Subsidiært fastslås det, at alle de omkostninger, som ikke blev godkendt af Kommissionen, udgør støtteberettigede omkostninger
- Europa-Kommissionen og eventuelle intervenerende tilpligtes at bære sagsøgers gebyrer og omkostninger i denne sag for et rimeligt beløb, som fastsættes af Retten.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om den anfægtede afgørelse skal annulleres med den begrundelse, at Kommissionen ikke har kompetence til at udstede en indtægtsordre i kontraktforhold.
 2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse skal annulleres med den begrundelse, at afgørelsen hviler på faktiske fejl og et urigtigt skøn.
 3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse skal annulleres med den begrundelse, at Kommissionen har gjort sig skyldig i magtfordrejning.
 4. Fjerde anbringende om, at den anfægtede afgørelse skal annulleres med den begrundelse, at Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt.
-

Sag anlagt den 10. juli 2015 — Alcimos Consulting mod ECB

(Sag T-368/15)

(2015/C 302/79)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Alcimos Consulting SMPC (Athen, Grækenland) (ved advokat F. Rodolaki)*Sagsøgt:* Den Europæiske Centralbank**Sagsøgerens påstande**

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Det fastslås, at de beslutninger, der blev truffet af Styrelsesrådet for Den Europæiske Centralbank den 28. juni 2015 og den 6. juli 2015, er uden retsvirkninger, og subsidiært annulleres de.
- Sagsøgeren tilkendes erstatning på én euro.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Den Europæiske Centralbank (»ECB«) handlede under tilsidesættelse af artikel 14, stk. 4, i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker (»ESC«), idet ECB's nægtelse af at imødekomme den anmodning, den græske nationalbank havde indgivet, om at forøge kriseliquiditetsstøtten (Emergency Liquidity Assistance, herefter »ELA«) til de græske banker, ikke ville have grebet ind i ESC's målsætninger og opgaver.
2. Andet anbringende om, at Den Europæiske Centralbank (»ECB«) ved sin handlemåde tilsidesatte artikel 4 TEU og 5 TEU, idet den handlede ultra vires, da den nægtede at imødekomme den græske nationalbanks anmodning.
3. Tredje anbringende om, at ECB handlede under hensyntagen til politiske overvejelser og derfor tilsidesatte artikel 130 TEUF, som fastlægger ECB's uafhængighed.
4. Fjerde anbringende om, at de anfægtede ECB-beslutninger ikke opfylder proportionalitetskravet, idet det at fremme betalingssystemernes smidige funktion som omhandlet i artikel 127, stk. 2, er en af de fire grundlæggende opgaver, der skal udføres gennem Eurosystemet, mens tildelingen af yderligere ELA til græske banker med potentielt ganske små virkninger på gennemførelsen af den fælles pengepolitik ville have været mindre forstyrrende for ECB's målsætninger.

Sag anlagt den 9. juli 2015 — VM Vermögens-Management mod KHIM — DAT Vermögenmanagement (Vermögensmanufaktur)

(Sag T-374/15)

(2015/C 302/80)

Stævningen affattet på tysk

Parter*Sagsøger:* VM Vermögens-Management GmbH (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne T. Dolde og P. Homann)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* DAT Vermögenmanagement GmbH (Baldham, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: VM Vermögens-Management GmbH

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »Vermögensmanufaktur« — EF-varemærke nr. 8 770 042

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. april 2015 af Femte Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 418/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 75, i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 76, i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 15. juli 2015 — Loops mod KHIM (Formen af en tandbørste)

(Sag T-385/15)

(2015/C 302/81)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Loops, LLC (Ferndale, De Forenede Stater) (ved advokat T. Schmidpeter)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvori Den Europæiske Union er designeret, af et tredimensionalt varemærke (formen af en tandbørste) — registreringsansøgning nr. 1 187 189

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. april 2015 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1917/2014-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Der gives medhold i offentliggørelsen af den internationale registrering nr. 1 187 198 i de ansøgte klasser.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med appellsagen.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 17. juli 2015 — Aldi mod KHIM — Società Cooperativa Agricola Cantina Sociale Tollo (ALDIANO)**(Sag T-391/15)**

(2015/C 302/82)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Tyskland) (ved advokaterne N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen og N. Bertram)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Società Cooperativa Agricola Cantina Sociale Tollo (Tollo, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Società Cooperativa Agricola Cantina Sociale Tollo

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »ALDIANO« — registreringsansøgning nr. 10 942 274

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. maj 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1612/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende(r)

- Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 17. juli 2015 — KPN mod Kommissionen

(Sag T-394/15)

(2015/C 302/83)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: KPN BV (Haag, Nederlandene) (ved advokaterne J. de Pree og C. van der Hoeven)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2014) 7241 final af 10. oktober 2014 om en fusions forenelighed med det indre marked og EØS-aftalen (sag M.7000 — Liberty Global/Ziggo) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 2 og artikel 8 i forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾, idet Kommissionen anlagde et åbenlyst fejlagtigt skøn ved bedømmelsen af fusionens vertikale virkninger på markedet for Premium Pay TV-sportskanaler.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 296 TEUF, idet Kommissionen undlod at give en begrundelse for, at den ikke vurderede de mulige vertikale konkurrencebegrænsende virkninger på markedet for Premium Pay TV-sportskanaler.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 2 og artikel 8 i forordning (EF) nr. 139/2004, idet Kommissionen anlagde et åbenlyst fejlagtigt skøn i afgørelsen med hensyn til den rolle, som hr. Malone spiller, og den indflydelse, han har i andre virksomheder, der er aktive på det samme marked

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EUT 2004 L 24, s. 1).

Sag anlagt den 22. juli 2015 — Herm. Sprenger mod KHIM — web2get (Formen af en stignøjle)

(Sag T-396/15)

(2015/C 302/84)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Herm. Sprenger GmbH & Co. KG (Iserlohn, Tyskland) (ved advokat V. Schiller)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: web2get GmbH & Co. KG (Dülmen, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Herm. Sprenger GmbH & Co. KG

Det omtvistede varemærke: Tredimensionalt EF-varemærke (formen af en stigbøjle) — EF-varemærke nr. 1 599 620

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. april 2015 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 520/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og erklæres ugyldig.
- Firmaet web2get GmbH & Co. KG's påstand om, at sagsøgerens EF-varemærke nr. 1 599 620 erklæres ugyldigt, forkastes.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra a), og artikel 52, stk. 2, sammenholdt med artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra e), nr. i) og ii), i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 77, stk. 1, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 17. juli 2015 — PAL-Bullermann mod KHIM — Symaga (PAL)

(Sag T-397/15)

(2015/C 302/85)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: PAL-Bullermann GmbH (Friesoythe-Markhausen, Tyskland) (ved advokat J. Eberhardt)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Symaga, SA (Villarta de San Juan, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: PAL-Bullermann GmbH

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke »PAL« — EF-varemærkeregistret nr. 690 750

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. maj 2015 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1626/2014-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 15, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.
 - Tilsidesættelse af regel 22, stk. 3 og 4, i forordning nr. 2868/95.
-

RETTEEN FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 9. juli 2015 — ZZ mod EEAS

(Sag F-101/15)

(2015/C 302/86)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne J.-N. Louis og N. de Montigny)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af den af EEAS truffene afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD13 i forfremmelsesåret 2014.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afgørelsen af 29. oktober 2014 om udfærdigelse af listen over forfremmede tjenestemænd i forfremmelsesåret 2014, for så vidt som sagsøgeren ikke er opført herpå.
- EEAS tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 9. juli 2015 — ZZ mod EØSU

(Sag F-102/15)

(2015/C 302/87)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne L. Levi og A. Tymen)

Sagsøgt: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af EØSU's afgørelser om afslag på sagsøgerens ansøgning om aktindsigt samt påstand om erstatning af det ikke-økonomiske tab, der angiveligt er lidt.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afgørelserne af 10. september 2014 og af 19. november 2014 om afslag på sagsøgerens ansøgning om aktindsigt af 12. juni 2014, suppleret af ansøgningerne af 23. september 2014, af 20. oktober 2014 og af 30. oktober 2014.
 - Annulation af afgørelsen af 27. marts 2015, modtaget den 31. marts 2015, om afslag på sagsøgerens klage af 1. december 2014.
 - Sagsøgte tilpligtes at erstatte sagsøgerens ikke-økonomiske tab, opgjort til 10 000 EUR.
 - EØSU tilpligtes at betale sagens omkostninger.
-

Sag anlagt den 17. juli 2015 — ZZ mod Kommissionen**(Sag F-104/15)**

(2015/C 302/88)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat F. Moyse)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annullation af afgørelsen om ikke at tildele sagsøgeren en efterladtepension.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelserne af 24. september 2014 og af 10. april 2015.
 - Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA